

İşçiler silahlanın, devrime hazırlanın!
Yıl: 20 Sayı: 455

İŞÇİNİN SESİ

Gün, ortak vurma günüdür!
Ekim 1997

BÜTÜN ÜLKELERİN İŞÇİLERİ BİRLEŞİN!

Türkiye Komünist Partisi Merkez Yayın Organı

KARKEREN HEMÛ WELATAN YEKBÎN!





77. YIL



R. Yürükoğlu

TOPLUMDAKİ ÇELİŞKİLER, SİYASAL İSLAM VE TKP'NİN TAKTİĞİ

Bundan birkaç ay önce, 1 Mayıs üzerine bir değerlendirme yazısında, şeriatçı-laik kavgasının günümüzün baş çelişkisi olduğunu yazmıştık. Bu yazıda bu konuya yaklaşımımızı ve taktiğimizin çeşitli yönlerini ele alıp açıklamaya çalışacağım.

Önce kullandığımız kavramları tanımlayarak başlamalıyız. Çünkü aynı sözcüklere değişik anlamlar yüklenebiliyor. Hele bu kavramlar, Marks, Engels ve Lenin'in açıkça tanımladığı kavramlar değilse, bilgi birikiminin içinden süzülerek gelmiş ve herkesin değişik şekilde süzebileceği kavramlarsa, mutlaka önceden tanımlanmalıdır.

Geçmiş yıllarda toplumsal yapıyı ve sorunları iki çelişki kavramı içinde anlamaya ve çözümlemeye çalıştık. Bu iki çelişkinin birine temel çelişki, ötekisine ana çelişki dedik.

Temel çelişki, toplumda egemen olan üretim biçiminin özgül çelişkisidir. Kapitalist bir toplumun temel çelişkisi, emek-sermaye çelişkisidir. Feodalizmde, serflerle toprak beyleri arasındaki çelişkidir. Kölecilikte, kölelerle köle sahipleri arasındaki çelişkidir. Yani temel çelişki, üretimin toplumsallığıyla mülkiyetin özelliği arasındaki çelişkinin her bir sosyo-ekonomik formasyonda kendini dışa vurduğu özgül biçimdir. Bu çelişki çözüldüğünde toplum bir toplumsal-ekonomik formasyondan bir başkasına geçer.

Ana çelişki, temel çelişkiden kaynaklanan, ülkenin içinde bulunduğu stratejik devrim aşamasının belirleyici toplumsal çelişkisidir. Toplumda varolan tüm öteki çelişkileri belirleyen ya da etkileyen çelişkidir. Kapitalist toplumda, ana çelişki yanında, daha binlerce çelişki vardır. Tekelcilerin kendi aralarında, tekelcilerle tekeldışı burjuvazi arasında, tekeldışı burjuvazinin kendi içinde, küçük burjuva üreticiyle burjuvazi arasında, küçük burjuvazinin kendi içinde, işçi sınıfının içinde, işçi sınıfıyla tüm öteki sınıf ve katmanlar arasında sayılamayacak kadar çok çelişki vardır. Bu ikincil çelişkilerden herhangi birisi tek başına çözülemez, çözülse de öteki çelişkilerin çözümüne yolu açamaz. Ana çelişkinin özelliği ise budur, onu çözmek toplumdaki öteki çelişkilerin çözümünün de yolunu açar.

Türkiye devrimci hareketinde bu iki çelişkiye çok değişik adlar verildi. Birisinin temel dediğine, ötekisi ana dedi, birisinin ana dediğine ötekisi baş çelişki dedi ama genel olarak böyle bir ikili bölümleme geçerli oldu.

Oysa bu ikili tanımlama, siyasal çözümlemeler açısından yeterince kolaylık sağlayamamaktadır. Çünkü ana çelişki, yaşanılan stratejik-tarihsel aşama boyunca değişmeden sürer ve bu çelişki ortadan kalkmadan yeni bir aşamaya geçilemez. Bu da bir yıl mı, on yıl mı, elli yıl mı sürer, bunu kimse bilemez. Ama bu süre içinde kısa dönemler için çok değişik çelişkiler keskinleşip öne çıkabilir ve toplumsal gelişmenin yönünü yine kısa dönemler için belirleyebilir. Dolayısıyla, bu ikili çelişki içinde kalmak, yeterli bir çözümleme netliği sağlayamamaktadır. Bu nedenle biz bugün, temel ve ana çelişkilerin yanı sıra, bir de "baş çelişki" ayrımı yapıyoruz.

Baş çelişki kavramı devrimci hareketimizde çokça kullanılmaktadır ama ana çelişki anlamında kullanılmaktadır. Biz ise şu anlamda kullanmaktayız:

Baş çelişki, toplumda belirli bir anda öne çıkan çelişkidir. Temel çelişki ile ana çelişkiden bağımsız değildir, tam tersine onların bir türevidir, onların yansımasıdır. Ancak bu çelişkileri bazen doğrudan, bazen de çarpık yansıtır. Herşey baş çelişki konumunu kazanabilir. Susurluk, siyanürlü altın, 1905 devriminde anaların çocukları için süt bulamamaları, savaş, herşey.

Temel ve ana çelişkiler, belirli bir toplumsal-ekonomik çözümlemeyle ulaşılan, ülkenin uzun süreli gerçeklerini yansıtan uzun süreli çelişkilerdir. Baş çelişki ise çok daha kısa ömürlüdür.

Bu biçimde tanımlanan bir baş çelişkinin sağladığı en önemli yarar, ana çelişkinin çözümüne giden yolda bir kaldıraç görevi görebilmesidir. Günün baş çelişkisini yakalayabilmek, bizi ana çelişkinin çözümüne götürebilir.

Bu girişten sonra, söylediklerimizi bir daha Türkiye açısından söyleyelim.

Kapitalist Türkiye'de temel çelişki, emek sermaye çelişkisidir.

Türkiye'de **ana çelişki**, emperyalizm ve yerli finans-kapitalle, başta işçi sınıfı olmak üzere tüm emekçi sınıf ve katmanlar arasındaki çelişkidir. Bu çelişki nerede somutlanıyor? **Devlet ve onun gerçek hakimi olan MGK ile halk arasındaki çelişkide.** Çünkü devlet, burjuvazinin sınıf gücünün örgütlenmesidir.

Türkiye'de **son bir iki yılın baş çelişkisi** ise şeriat/laiklik çelişkisidir.

Bunu söylediğimizde, çok önemli bir soru gelir ortaya. Baş çelişkiyi böyle belirlemek, o çelişkinin taraflarının birisinin yanına oturup, öteki tarafla mücadele etmeyi mi ister? Şeriatla bağlaşıklık yaparak devlete karşı mı duracağız, ya da devletle bağlaşıklık yaparak şeriata karşı mı duracağız? Kesinlikle hayır! Öyle anlamak çok yanlış olur ve hiçbir yazımızda da bunu söylemedik. Yalnızca şunu söyledik: "Toplumdaki gündeme **kendi devrimci çözümlerimiz ve tutumlarımızla müdahale etmek.**" Günün ana kavgası, milyonların kafasını, gönlünü ve kulağını çelen kavga, laiklik yanlılarıyla şeriat yanlıları arasındaki kavgadır. Keşke öyle olmasa, sınıf kavgasının üzeri bir anlamda örtülmese. Din öğesi giriyor, inançlar giriyor, keşke olmasa, ama istekle olmuyor. Toplumdaki gündem laiklik-şeriat kavgasıdır.

Bazı devrimci çevreler bu duruma, "sunidir" diyorlar. MGK-TUSİAD kararı ve burjuva medya desteğiyle suni olarak kışkırtılıyor deniyor. Doğru, bunların da bir yeri vardır, kışkırtılmaktadır. Ama 70 milyonluk bir toplumda iki yıl boyunca yapay bir kurguyla halkı sokaklara kimse dökemez. Ortada nesnel bir durum var, bir mücadele gidiyor.

Bu mücadele içinde yapmamız gereken, ısrarla söylediğimiz, "**gündeme kendi devrimci çözümlerimiz ve tutumlarımızla müdahale etmek**"tir. Bu cümle şu anlama gelir: Ortam bizim isteğimizle biçimlenmedi, halk laik-şeriatçı mücadelesine kaydı, öyleyse bundan ana çelişkinin çözümüne giden yolda yararlanmaya çalışacağız. Çünkü baş çelişki, doğru değerlendirilirse, ana çelişkinin çözümüne hizmet edebilir.

Bu noktada bir şeyin altını önemle çizmek istiyorum: Baş çelişki, şeriat/laiklik kavgasıdır saptaması, biz de laikliği savunduğumuz için, **şeriatla mücadeleyi baş hedef yapmaz**. Bugün şeriatçılarla mücadele baş hedef değildir. **Devletle mücadele baş hedeftir.** ☞

Bugünün ortamında, "şeriatçılarla mücadele baş hedeftir" demek, emperyalizme, yerli tekellere ve devlete karşı olan mücadelenin yerine, şeriatçılara karşı mücadeleyi geçirmek olurdu. Hedef saptırmak olurdu. Oysa ana düşman, şeriatçıları da bugüne getiren bu devlettir. Şeriatçıları ezdik diyelim, devlet ortadan kalkıyor mu, sömürü, zorbalık, haksızlıklar ortadan kalkıyor mu? Tüm bu karşı çıktığımız şeyleri yaratan şeriatçılar mı, devlet mi? Devlet. İşte bu nedenle, böyle bir şey önermek, ÖDP'nin, Perinçek'in yaptığını yapmak olur. Düzenin ömrünü uzatmaya çalışmak olur.

Bizim tutumumuz, çelişkinin bir kefesine düşmanlık, öteki kefesine dostluk değildir. Şeriat ve devletin temsil ettiği başaşağı laiklik ikili denklemine üçüncü boyutu (devrim boyutunu) sokmak tutumudur.

Bunu sağlamak üzere *taktiğimizin birinci yönü*, asıl suçlunun devlet olduğunu sergilemektir.

Bir tane değişmez ana düşmanımız vardır, bu devlet. Herşeyi taşıyıp onun kapısına koymak zorundayız. Herşeyden yararlanıp ona karşı bilinç vermek zorundayız. Demek ki, bu şeriatçı-laik kavgasından da yararlanıp, yine emparyalizm, finans-kapital ve devlete karşı bilinç vermek zorundayız.

Taktiğimizin ikinci yönü şudur: Şeriata ve şeriatçılara karşı da net tutum almak gerekir. Onları emekçiler arasında yoğun biçimde teşhir etmek, zehirledikleri emekçileri onların etkisinden kurtarmak gerekir. Şeriatçıların emekçi bir tabanı var. Ama bizim sorunumuz bu müslüman emekçi tabanla değil (bunu daha önce de yazdık). İslama değil, **Siyasal İslama** karşıyız.

Taktiğimizin üçüncü yönüne geçmeden önce yanıtlamamız gereken iki önemli soru var. Şeriatçıların devlete karşı, düzen içi ya da düzen dışı, şu kadar ya da bu kadar mücadele vermeleri, devrimcilerin objektif olarak yararına değil midir? Şeriatçıların dini devletin elinden almaları devrimcilerin yararına değil midir? (Hatırlarsanız, Mesut Yılmaz'ın dediği birşey vardı: ''Dini RP'nin elinden alacağız.'' Yani yine devletin eline vereceğiz diyordu.) Bu iki soruya da verilmesi gereken yanıt evettir, yararınadır, çünkü ana düşmanı şu ya da bu kadar zayıflatmaktadır. Ancak, *taktiğimizin üçüncü yönü de* şudur ki, buradan kalkarak, bizim onları (desteklemek demiyorum, destekleyen yok) hayırhah bir tarafsızlıkla izlememiz gerekmiyor, onlarla bağlaşıklık hiç gerekmiyor.

Onlar, devrimcilere yararlı olabilecek objektif işlevlerini, kendi çıkarları, kendi amaçları doğrultusunda davranırken yürütüyorlar. Biz ne tutum alırsak alalım, onlar bunu yapmaya devam edeceklerdir. Onlara karşı hayırhah bir tarafsızlık ya da politikasızlık izlememiz gerekmiyor. Onların eylemlerinden objektif olarak elde edeceğimiz yararlar bizim onlara dostane tutumumuza bakmıyor. Tam tersine, böyle davranırsak büyük bir yanlış yapmış oluruz.

Neden yanlış yapmış oluruz? Yazının başında belirttiğim gibi, baş çelişki bazen öteki iki çelişkinin doğru bir yansımasıdır, bazen çarpık bir yansımasıdır. İşte bu şeriatçı-laik çelişkisi çarpık bir yansımadır. Bu çelişkinin iki kefesinde de emperyalizm var, tekeller var. Yine iki kefede de işçiler var, emekçiler var. Çünkü sınıfsal bazda bir bölünme değil. Ama yine de yukarıdan bakıldığında, bu Atatürkçü, liberal, demokrat çevreler (ve işçi sınıfının çok büyük çoğunluğu), devrimcilerin asıl gözünü çevirmesi gereken kalabalıklardır. Devletle mücadelesi var diye şeriatçılarla yanyana durduğumuz zaman, doğal dostlarımızı kaybetme tehlikesi vardır. Ve de toplum hafızası belki unutkandır ama vicdanı unutkan değildir. Yapılan bir yanlış uzun dönemler etkisini gösterir. Tam tersine, biz şiddetle iki tarafı da eleştirmeliyiz ki, ana çelişkinin çözümüne yardımcı olabilelim.

Şunu da unutmayalım ki, İran'da şeriatçılarla işbirliği yapan Tudeh ve Halkın Fedaileri, ölüme ilk gidenler oldular.

Bu kavga, cumhuriyetle başlayan bir kavga değil, tarihin çok derinlerinden geliyor. Cumhuriyetle sürdürüldü, yanlış şekillendi, bugün de sancısının yaşandığı "çözüm" ortaya çıktı. Osmanlı, dini her zaman devletin altında tuttu. (Hacca giden tek bir padişah bilmiyorum, niye gidecekmiş, hac benim ayağıma gelsin diyor!) Cumhuriyet de aynı şeyi yaptı, adına laiklik dedi. Diyanet İşlerinin, devletin bir şubesi olarak kurulması budur.

Bugün, MGK güdümlü devletle mücadele edeceğiz, şeriatçı yobazları deşifre edeceğiz ve çarpık laiklik anlayışının yerine doğrusunu savunacağız. ●

HEP İLERİ TKP

77.kuruluş toplantımız başarılı ve coşkuluydu.

10 Eylül 1920'de kurulmuş olan partimizin 77. kuruluş yıldönümü ülke içi ve uluslararası düzeyde bir katılımla kutlandı.

Açılışta devrim şehitleri için yapılan bir dakikalık saygı duruşunu *TKP Marşı* izledi. TKP İngiltere Parti Örgütü adına konuşma yapan yoldaş, devrimci mücadelenin zorunluluğunu, başarılı ve bilinçli bir mücadelenin yürütülmesi için örgütlenmenin kaçınılmaz olduğunu, örgütsüz bireyin yaşamında doğru, bilinçli bir yol izleyemeyeceğini, bunun olanaksız olduğunu vurguladı.

Parti Genel Sekreteri Rıza Yürükoğlu yoldaşın yaptığı konuşma bütün katılımcılar tarafından büyük bir dikkatle, ilgiyle dinlendi. Konuşmada hem sosyalizm üzerine genel teorik açıklamalar yapıldı, hem de Türkiye'nin bugünkü sorunlarına, hem de TKP'nin bugün içinde bulunduğu duruma ve gelecekteki hedeflerine değinildi. Türkiye'de süregelmekte olan sorunlar karşısında ancak daha duyarlı, bilinçli, aktif yaklaşımlarla başarılı sonuçlar elde edilebileceği açıklandı.

Çok sayıda kardeş komünist partilerinden ve dost örgütlerden toplantı gününe kadar toplam 30'un üzerinde mesaj ulaştı. Parti temsilcilerinin katılımı kutlamanın anlamını zenginleştirdi, kutlamaya enternasyonal boyut kazandırdı.

Gelen mesajlarda başlıca ortak noktalar, TKP'nin çok zor koşullar altında çalışıyor olmasına karşın başarılı olduğu ve Marksizm-Leninizmin ilkelerinden sapmadığı, Küba'ya destekte bulunulmasının gerekliliği, kapitalizmin uluslararası ya da ulusal ölçekte yarattığı sorunların ancak komünist yaklaşımlarla çözülebileceği, hangi koşullar altında olursa olsun devrime giden yolda savaşımın kararlı bir biçimde sürdürülmesi, savaşım verilirken örgütlerarası dayanışmanın taşıdığı önemin büyük olduğu idi.

Kutlama gündeminde, teorik-bilimsel izlencelerin yanında gerçekleri farklı bir biçimde sunan sanatsal etkinlikler de yer aldı. Halk türkülerimizden ve marşlarımızdan oluşan saz dinletisi, Nazım Hikmet'in, Enver Gökçe'nin eserlerinden ve Umut Gazioğlu yoldaşın *Gazi Destanı*'ndan oluşan şiir dinletisinden sonra *Enternasyonal Marşı*'nın okunmasıyla kutlama sona erdi.

Sürekli olarak ilerleyen bilincimizle beslenen devrimci mücadelemizde, içinde bulunulan koşullara göre hızlı ya da yavaş hep ileri diyoruz.

Yaşasın Türkiye Komünist Partisi!

Yaşasın devrimci mücadelemiz!

Ekin Türkü

TKP Genel Sekreteri R. Yürükoğlu Yoldaşın 10 Eylül konuşmasının tam metni

R. Yürükoğlu

KRİZ ORTAMININ BEKLEDİKLERİ

Dünyadan ve ülkemizden, TKP'nin 77. kuruluş toplantısına katılan ya da mesaj gönderen tüm örgütleri ve yoldaşları saygıyla selamlarım.

Türkiye ve Devrimci Hareket

Bugün Türkiye için, Türkiye devrimci hareketi için son derece önemli bir soru vardır. Bu soruyu hepimiz kendimize sorup yanıtları hakkında da ciddi olarak düşünmek zorundayız. Türkiye'nin ortamını biliyoruz, devrimci durum var, halkımız içinde bulunduğu koşullarda yaşamak istemiyor, burjuvazinin irade birliği parçalanmış, burjuvazi düzgün yönetemiyor, Cumhuriyet tarihinin gördüğü en büyük devlet krizi yaşanıyor. Ortam böyleyken, **devrimci hareketimiz bu ortama uygun gelişemiyor.** Şu kadar ya da bu kadar bir gelişmeye işaret edilebilir, fakat ortam devrimci bir ortamdır, devrimci örgütlerimiz bu ortama uygun gelişemiyor.

Yaşı benim kadar olan yoldaşlar, geçmiş devrimci durumları hatırlayan yoldaşlar hatırlayacaklardır. O günlerdeki beceriksizliklerimiz, yanlışlarımız ve zaaflarımız bugünlerden çok daha fazlaydı ama örgütlerin kapısını onbinlerce yeni insan çalıyordu. Bizler örgütlüyor gözüküyorduk ama onbinlerce insan adeta kendi kendisini örgütlüyordu. Bugün Türkiye'de yine devrimci durum var ama harekete onbinlerce yeni devrimci gelmiyor. **Neden?**

Bu soruya çeşitli yanıtlar verilebilir. Ama ben iki temel nokta üzerinde durmak istiyorum.

Uluslararası temel neden: Sovyetler Birliği'nin yıkılmasıyla sosyalizm, halkın gözünde, düzene alternatif olmaktan büyük ölçüde çıktı. Bu yalnızca Türkiye'de değil, dünyanın her yanında böyle oldu. Halkların gözünde sosyalizm Sovyetler Birliği'ne eşitlenmişti. Marksizmle ilgilenenler için böyle olmayabilirdi ama dünya halkları için sosyalizm Sovyetler Birliği idi. Sovyetler Birliği'nin çökmesi, sosyalizminin uygulanamaz birşey olduğu düşüncesini getirdi. Dünya burjuvazisi de bu yalanı güçlendirmek için elinden geleni yapıyor.

Ülke içi temel neden: Devrimci hareket ülkenin içine girdiği yenilenmeye, dinamizme uygun bir yenilenme, dinamizm gösteremiyor. Bu söylediğimi biraz açmak istiyorum.

İdeoloji, içine düştüğü toprakça biçimlendirilir. Özellikle son 20 yılda Türkiye toplumu hızla değişmektedir, her yandan güçlü bir demokrasi özlemi yükselmektedir. Siyasal İslam'ın güçlenmesi, uluslararası nedenleri bir yana, ülke içinde asıl olarak bu hızlı değişime sağdan gelen bir tepkidir. Toplumdaki büyük dinamizme ve değişime, devrimci hareket de soldan gelen bir tepki konumuna düşmemelidir, düşemez.

Bu söylediklerimi biraz geriden alıp açıklamaya çalışacağım.

Osmanlı mirası kadrolarla, Osmanlı geleneklerinin içinden yükselen Cumhuriyet'in siyasal kültürü, özel mülkiyet, hukuk ve insan hakları konularında son derece dardı. Buna karşılık, bu siyasal kültür, devletin gücünü arttıracak her dalda son derece genişti. Aradan 75 yıl geçti ama gelinen yer hala çok farklı bir yer değildir.

Osmanlı'nın patrimonyal gelenekten, Batı geleneğine evrimi 18. yy.ın sonlarında başladı ve 19. yy.da hız kazandı. Kapitalizm geliştikçe, egemenlikle (erkle) mülkiyetin içiçe geçmişliği yıkılmaya başladı. Meşrutiyet ve ilk anayasa ile gerçekleştirilen hukuksal reformlar ve getirilen yasalar, hukuku, *vatandaşlar arasındaki ilişkileri* düzenleyen bir güç olarak tanıdı. (Daha hala devletle vatandaşlar arasındaki ilişkileri kapsamıyordu, çünkü devlet hala hukukun da üstündeki konumunu koruyordu)

Abdülhamit döneminin iç ve dış zorlamaları nedeniyle bir anayasa ve parlamento getirildi ama alışkanlıklar kolay ölmezmiş, devlet anayasayı sürekli olarak ayaklar altına aldı. Bu tutum, yaşadığımız güne kadar aynen sürmüştür. Böylece, Batı'da gördüğümüz, devleti halkıyla bağlayan siyasal kurumlar da gerçek anlamıyla gelişemedi.

Bir toplumun tarihsel deneyleri tarafından biçimlendirilen siyasal kültür, o toplumun kan damarlarına işler ve en az dil ya da gelenekler denli yavaş ve isteksizce değişir. Devrimci hükümetler bu kültürü hızla yeniden biçimlendirmeye soyunabilirler ama sonunda daima yenilmişlerdir. Tüm dünya deneyleri göstermektedir ki, gelenekler devrimlere uymak için değişmemişler, eninde sonunda devrimler kendilerini geleneklere uydurmuşlardır.

Rusya'da Marksizmin geçirdiği evrim de bu doğrunun mükemmel bir kanıtıdır. Sosyalizm Batı'da doğmuştur. Rusya'ya 19. yy.ın yarısında getirilmiş ve önce aydınlar arasında yandaş kazanmıştır. Ve aynen Türkiye'de olduğu gibi Rusya'da da, tutucu çevreler, tüm işlenen hatalardan bu "dış kaynaklı" ideolojiyi sorumlu tutmuşlardır. Oysa bu konum Türkiye için olduğu gibi, Rusya için de inandırıcı değildir. Çünkü Rusya'da giderek totaliterlikle özdeş hale giren aynı Marksist ideoloji, Batı'da hiç de benzeri sonuçlar doğurmamıştır. (Orada Kautsky, Bernstein, Mitterand, Marşe, Berlinguer, Tony Blair'i yaratmıştır. Ama kök aynı köktür.)

Bu reddedilemez gerçek şunu anlatır ki, fikirlerin içine düştüğü toprak da en az fikirler kadar belirleyicidir. ☞

(Çin'de Mao, Kuzey Kore'de Kim İl Sung da bu gerçeği anlatır.) Avrupa'da ise aynı Marksizm, hiçbir ülkede totaliterliğe dönüşmemiş, hatta bir toplumsal reform hareketine dönüşmüştür. Yalnızca Rusya'da ve Asya, Afrika ve Latin Amerika ülkelerinde (yani ekonomik, siyasal ve kültürel açılardan geri ülkelerde) Marksist ideoloji baskıcı hükümet biçimlerine yol açmıştır.

Bu gerçeğin ışığında, Sovyet totaliter sisteminin açıklanması da, sosyalizmde değil, ekonomik-toplumsal koşullarda ve siyasal kültürde aranmalıdır. Onaylamasak da söylemeliyiz ki, Batı'da sosyalizm, bir toplumsal adalet ve siyasal demokrasiye katkı hareketine dönüşmüştür. Az gelişmiş ülkelerde ise, sosyalist teori otomatik olarak devlet çıkarlarına bütünlenmiş ve devletin halkın emeği ve mülkü üzerinde hak talep etmesine yardımcı olmuştur. Bunun sonucunda, Batı'da sosyalizm ideolojisi, siyasal demokrasiyi toplumsal adalet amacıyla birleştirerek hiç olmazsa demokrasi kavramını genişletirken, geri ülkelerde, geçmişte devletin gücünü şu ya da bu kadar sınırlamış olan kurumları ve gelenekleri yıkmanın gerekçesini sağlamıştır.

Rus sosyalist aydınları da demokratik ideallere bağlıydılar. Onlar da ülkelerinin siyasal özgürlüğün ve toplumsal eşitliğin en güzelini yaşatan bir ülke olmasını istiyorlardı. Rus halkının baskıdan kurtulmasının ancak kendi eseri olacağı doğrusu bu aydınlar için de verili bir belgiydi. Fakat, "yığınlar"ın, yani temel olarak köylülerin, aynı siyasal ya da toplumsal idealizmi paylaşmadıklarını kısa süre içinde öğrendiler.

Türkiye'li komünistlerin edindikleri davranışlar da, içinde çalıştıkları zor koşullarla açıklanır: Keyfi, zorba bir rejim ve göreceli geri bir toplum. Türkiye'li komünistler, Batılı yoldaşlarının tersine, hiçbir zaman görüşlerini açıkta dile getirme, seçimlere katılma fırsatını elde edemediler, her zaman ağır baskı altında tutuldular, öldürüldüler, hapse atıldılar, sürüldüler. Ama bu açıklama da, demokratik olmayan siyasal kültürün, en demokratik ideolojiyi bile çarpıttığını ve de demokratik olmayan ortamın, demokratik olmayan komünistler ürettiğini gösterir.

Toplumun, kendi ekonomik ve kültürel gelişmesinin "altında ya da üstünde" bir düzeni kaldıramaması, hatta kuramaması, tarihsel materyalizmin bir doğrusudur. Belli üretken güçler, belli üretim ilişkilerini doğurur, bunun üzerinde de belli bir insan tipi, toplum tipi, kültür tipi ortaya çıkar. Bunların nasıl bir yönetim biçimi gerektirdiği de, kalın çizgileriyle bellidir. Yönetim biçimleri, o toplumun üretim aletlerinden, üretim ilişkilerinden ve o toplumun kültürel düzeyinden bağımsız değildir.

Bu söylediklerimi bir cümle özetlersem, dolayısıyla, Türkiye'de siyaset geleneği tarihsel olarak demokratik değildir.

Ama son 30 yılda giderek hızlanan kapitalist gelişme tüm toplumu baştan aşağı değiştirmektedir. Bu değişimin içinden son yıllarda iki çizgi belirginleşmektedir. Birincisi, belki azınlık ama çok iyi örgütlü ve muazzam parasal kaynaklara sahip olan, değişim karşıtı kesimdir (Siyasal İslam ve faşistler). İkincisi, önemli bir çoğunluk ama kendi içinde değişik renkler taşıyan ve liderlikten yoksun olan, değişim, demokrasi ve laiklik yanlısı kesimdir. Bugün Türkiye'de milyonlar, demokrasi özlemi duymakta ve bunun için eylemler yapmaktadır.

Dolayısıyla **bugün devrimci hareket, düzene yeniden alternatif olabilmek için, toplumdaki değişime uygun bir yenilenme içine girmek zorundadır.** Daha büyük çaba harcamalıyız. Aşmamız gereken zaaflarımız var.

Bu zaafların en önemlisi şudur: Devrimci hareket toplumun nabzını tutamıyor, halkın yükselttiği istemlere, eğer bu istemler kendi ideolojik doğrularına uygun istemler değilse, sahip çıkmıyor, başı çekmiyor. Örneğin, laiklik ya da 8 yıllık eğitim konusu. Bu gibi konulara devrimci hareket, **kendi devrimci programı ve kendi farklı tutumuyla** taraf olmalıdır. Kimse yanlış anlamasın, kendi devrimci programı ve kendi farklı tutumuyla taraf olmalıdır. Yoksa, bu gibi, biz beğensek beğenmesek, hatta bize yapay da gelse, milyonları peşinden sürükleyen konular, Perinçek gibi MGK yanlılarının elinde kalır.

Burada uzunca bir parantez açarak şeriatçılara karşı tutumumuzu açıklamak istiyorum.

Bizim bir saptamamız var: **Türkiye'de son biriki yılın baş çelişkisi** (genel kullanımdan farklı olarak, önde gelen, en keskin ve yaygın çelişki anlamında kullanıyoruz), şeriat/laiklik çelişkisidir diyoruz.

Bunu söylemekle, çelişkinin taraflarının birinin yanında durup, öteki tarafla mücadele etmek gerekir demiş olmuyoruz. Ne şeriatla bağlaşıklık yaparak devlete karşı durmak, ne de devletle bağlaşıklık yaparak şeriata karşı durmak demiyoruz.

Yapmamız gereken, **"gündeme kendi devrimci çözümlerimiz ve tutumlarımızla müdahale etmek"**tir diyoruz. Gündemi biz yapmıyoruz. Halk laik-şeriatçı mücadelesine kaymışsa, (ki bunu kimse reddedemez, burjuvazi de istemiş olsa, medya da azdırmış olsa, suni olarak yığınlar bir kaç yıl böyle meşgul edilemez), bundan, emperyalizme, tekellere, onların devletine ve o devletin en tepedeki yönetmeni olan MGK'ya karşı olan mücadelemizde yararlanmak zorundayız.

Burada bir noktanın altını önemle çizmek istiyorum: **Bugün şeriatçılarla mücadele baş hedef değildir. Devletle mücadele baş hedeftir. Devletle mücadele baş hedef olmaktan çıkmamıştır.**

Bugünün ortamında, "şeriatçılarla mücadele baş hedeftir" demek, emperyalizme, yerli tekellere ve devlete karşı olan mücadelenin yerine, şeriatçılara karşı mücadeleyi geçirmek olur. Oysa ana düşman, şeriatçıları da bugüne getiren, bu devlettir. Şeriatçıları ezdik diyelim, devlet ortadan kalkıyor mu, sömürü, zorbalık, haksızlıklar ortadan kalkıyor mu? Tüm bu karşı çıktığımız şeyleri yaratan şeriatçılar mı, devlet mi? Tabii ki devlet. Öyleyse, böyle bir şey önermek, ÖDP'nin, Perinçek'in yaptığını yapmak olur. Düzenin ömrünü uzatmaya çalışmak olur.

Bizim yaklaşımımız ise, şeriat ve laiklik denklemine üçüncü boyutu (devrim boyutunu) sokmak yaklaşımıdır. Bunun için de şu üç tutumu geliştirmeye çalışıyoruz:

1. Şeriat ve laiklik denklemine devrim boyutunu sokmak için, asıl suçlunun devlet olduğunu sergileyeceğiz. Ana düşman devlettir. Herşeyi taşıyıp onun kapısına koyacağız. Bu şeriatçı-laik kavgasından da, yine emparyalizm, finans-kapital ve devlete karşı bilinç vermede yararlanacağız.

2. Ama bunu yaparken, toplumun bazı kesimlerinde şeriatçılara karşı doğan sempatiyi de öldürmeye çalışacağız. Onları emekçiler arasında yoğun biçimde teşhir edeceğiz.

3. Şeriatçıların devlete karşı, şöyle ya da böyle mücadele vermeleri, devrimcilerin yararına değil midir? Şeriatçıların dini devletin elinden almaları devrimcilerin yararına değil midir? Evet, yararınadır, çünkü ana düşmanı zayıflatmaktadır. Ancak, buradan kalkarak, onları (desteklemek demiyorum, destekleyen yok) hayırhah bir tarafsızlıkla izlememiz gerekmiyor, onlarla bağlaşıklık yapmayı düşünmek de gerekmiyor.

Çünkü onlar, devrimcilere yararlı olabilecek işlevlerini, kendi çıkarları, kendi amaçları doğrultusunda davranırken yerine getiriyorlar. Onların eylemlerinden objektif olarak elde edeceğimiz yararlar, bizim onlara dostane tutumumuza bakmıyor. Böyle davranırsak, onlara hayırhah bir tarafsızlık ya da belli ölçüde dostluk gösterirsek, büyük bir yanlış yapmış oluruz.

Neden yanlış yapmış oluruz? Şeriatçı-laik çelişkisinin iki kefesinde de emperyalizm var, tekeller var, devlet var. Yine iki kefede de işçiler var, emekçiler var. Çünkü sınıfsal temelde bir bölünme değil. Ama yine de yukarıdan bakıldığında, laik kesimin içindeki Atatürkçü, liberal, demokrat çevreler (ve işçi sınıfının çok büyük çoğunluğu), devrimcilerin asıl gözünü çevirmesi gereken kalabalıklardır. Devletle mücadelesi var diye şeriatçılarla yanyana durursak, doğal dostlarımızı kaybetme tehlikesi vardır. Tam tersine, biz iki tarafı da şiddetle eleştirmeliyiz ki, halkı gerçek bir devrim yolunda bilinçlendirebilelim.

Parantezi kapatıp kaldığımız yere dönersek, devrimci hareket toplumda yükselen bu demokrasi özlemine, **hem önerileri ve mücadelesiyle, hem de kendi iç davranışlarıyla, yanıt vermek zorundadır.** DHKPC'nin **Anayasa Taslağı** bunun için son derece önemlidir. Hem topluma devrimci hareketin demokrasi konuları ile ilgilendiğinin kanıtlanmasıdır, hem de kendi içimizde bu demokratikleşme sürecini işlettiğimizin kanıtıdır. Bu nedenle, kim önermiş olursa olsun, hangi örgüt ortaya getirmiş olursa olsun, demokratik anayasa tartışması devrimci hareket açısından son derece önemli bir fırsattır.

Sonra, şablonları bırakmalı ve daha mütevazi olmalıyız. Örgüt çıkarını, genel çıkarın önüne koymamalıyız. Parsel kapma, yer kapma gibi hedeflerle tutum almamalıyız. Daha sınıfla, halkla tam kaynaşmadan alınan bu "hegemonyacı" tutumlar halkı devrimcilerden soğutuyor.

Bugünün somutunda atılması gereken en önemli adım birliktir, halkın ve devrimci güçlerin irade birliğini sağlamaktır. Ancak böylece güçlü bir çekim merkezini **bugün** yaratabiliriz. Örgütlerin ya da örgütlerden bir tanesinin mücadele içinde güçlenerek, toplumdaki devrimci potansiyeli tam anlamıyla ortaya koyabilmesi uzun bir zaman işidir. Bugünden yarına olmaz. Ama kriz bugün. Onun için, devrimci hareketin birleşip toplumdaki büyük potansiyelini ortaya koyması, birlik, kilittir.

Birlik dediğimiz zaman, devrimci harekette iki girişim görüyoruz. **Meclisler** ve **Devrimci Cephe** girişimi. Bizce bunlar birbirine rakip oluşumlar olarak ele alınmamalıdır. Meclisler halkın önce birlik ve mücadele, sonra da egemenlik ve yönetim örgütlenmeleridir. Devrimci Cephe ise devrimci örgütlerin siyasal birliğidir. Dolayısıyla, çok yerde kurulmakta olan meclisler içinde Devrimci Cephe güçleri olarak yer alınabilir ve alınmalıdır. Böylece, bu iki birlik girişimi, birbirini engelleyen değil, destekleyen ve güçlendiren☞

birliği gerçekten yükselten bir oluşuma gidebilir.

Birlik konusu iki açıdan can alıcı önem taşımaktadır:

a) Yeniden düzene alternatif olma şansını verir. Bugünün somutunda düzene yeniden alternatif olmanın tek yoludur.

b) Devrimci saflarda demokratik tutumları geliştirir. Farklılıkları kabul etme, bu farklılıklar içinde birlikte mücadele edebilme demokratik anlayışını geliştirir.

Birlik konusunu bırakmadan önce, iki yanlış görüşe değinmek istiyorum.

Birincisi, "*hegemonya olmadan başarılı birlik olmaz*" (ve de bugün hegemonya sağlayacak bir güç olmadığından, birlik gibi konularla fazla uğraşmamak gerekir!) diyen görüştür. Bu, neresinden baksanız anlaşılmaz bir düşüncedir, çünkü hegemonya bendedir-sendedir iddiaları olsun olmasın, hegemonyasız toplumsal bir oluşum, toplumsal bir örgütlenme yoktur. Adı konmuş ya da konmamış olsun, beğenseniz ya da beğenmeseniz, bir öncü, bir başı çeken, bir hegemon her zaman vardır. Başka çeşit bir toplumsal örgütlenme dünyaya gelmemiştir, gelmeyecektir. Öyleyse, "hegemonya olmadan başarılı birlik olmaz" görüşünü şöyle Türkçeye çevirebiliriz: "Hegemonyayı biz ele geçiremiyorsak, birlik yapmayız." Bu, örgüt özel çıkarını, onu da yanlış yorumlayarak, genel çıkarın önüne koymaktır.

İkincisi, "*devrimci bir önderliğin olmadığı koşullarda birlik konusunu öne getirmek yanlıştır ve yalnızlık korkusunu anlatır*" diyen görüştür. (Cümleyi aynen aldım.) Bugün Türkiye devrimci hareketi içinde 30 yıldır, hatta 70 küsur yıldır mücadele eden örgütler var. Çok sayıda parti ve örgüt var. Bunların hepsinin varoluş nedeni, devrimci önderliktir. Bu varoluş nedenine tüm örgütlerin yakınlığı ya da uzaklığı farklı derecelerdedir. İki örgüt ise fiilen çok yakındır. Şimdi, bu fikrin sahipleri bu önderlikleri beğenmiyor diye, toplumsal mücadelelere, devrimci solun toplumdaki büyük birleşik gücünü ortaya getirerek müdehale etmeyecek miyiz? Onların partilerini kurup, "gerçek devrimci önderliği" yaratmalarını mı bekleyeceğiz? Haydi bekledik, böyle bir önderliği yaratabileceklerinin garantisi mi var?

Onun için, bugün mutlaka bir anlayış birliğine varıp, toplumdaki büyük sol potansiyeli siyasetin merkezine taşımak zorundayız. Bir korkudan söz edilecekse, bu korku, bir kez daha treni kaçıracağımız korkusudur.

Devrimci saflarda birlik, öznel öğeyi en kısa sürede nesnel ortam düzeyine yükseltmek için bugünkü Türkiye gerçeğinde tek yoldur.

Bu görevin başarılmasında temel sorumluluk, PKK, DHKP ve MLKP'nin omuzlarındadır. Özellikle DHKP, ülke düzeyindeki ve devrimci hareket içindeki konumlanışı nedeniyle, önemli bir misyonu üstlenmiştir. Bu örgütler, yüklendikleri ağır sorumluluk nedeniyle, yapıcı, toparlayıcı, farklılıkları engel konumuna yükseltmeyen bir tutum içinde olurlarsa, Cumhuriyet tarihinin gördüğü bu en derin bunalımdan zaferle çıkma şansı vardır.

Yaşam yürüyor, hergün yeni mücadele odakları doğuyor. Birleşik gücünü ortaya koyamayan devrimci hareket, bu konularda marjinal kalıyor. Oysa, kurulacak bir devrimci birlik, yeniden düzene alternatif olma şansını verecektir. Milyonların kafasını ve gönlünü kazanan tartışmasız devrimci önderlik de bu güçlü müdahalelerin içinde biçimlenecektir.

Şimdi bu söylediklerime, "*kelin merhemi olsa kendi başına sürerdi*" diyebilirsiniz. Doğruları bu kadar biliyor da, neden hala küçük bir örgüt diyebilirsiniz. Birincisi, büyüklük doğruluğun, küçüklük de yanlışlığın otomatik bir göstergesi değildir. Tüm tarih bunu göstermiyorsa, başka hiçbir şey göstermiyordur. İkincisi, bilmekle yapabilmek arasında fark vardır. Ve biz, yapabilen bir örgüt olabilmek için bugün olağanüstü bir çaba harcamaktayız... Bu söylediğim de bizi "TKP'de durum" konusuna getiriyor.

TKP'de Durum

Son dönemde partide bir klik hareketi ortaya çıktı. Daha doğrusu, alttan alta işleyen bir ahbap çavuşluk ilişkisi, merkezin durumu yayına yansıtmasıyla kendini açığa vurdu.

Devrimci saflarda birlik, öznel öğeyi en kısa sürede nesnel ortam düzeyine yükseltmek için bugünkü Türkiye gerçeğinde tek yoldur.

Sorunun özü şudur: Örgütte, 9. Kongre'den bu yana sol konuşuldu, sağ adım atıldı.

Bunun bir sonucu olarak, MK kararları uygulanmadı. Sayısız örnek içinden, çok önemli gördüğüm beşine değineceğim:

1. 1996 1 Mayıs'ında, MK kararına rağmen, alanda verilen yanlış bir kararla örgüt kavgaya sokulmadı. Flamalar toplandı ve yakıldı, kavgaya katılanlar disiplinsizlikle suçlandı.

2. Merkez Komitesine, parti milislerinin iki bölgede kurulduğu ve eyleme hazır olduğu söylendi. Bunun üzerine kararlaştırılan eylem gerçekleştirilmedi ve daha sonra bu bilginin doğru olmadığı anlaşıldı.

3. Merkezin yönetim görevleri için düşündüğü ve bu amaçla eğitim vermek istediği 20'nin üzerinde partiliye, MK kararına rağmen, 1,5 yıldır eğitim sağlanmadı.

4. Yine MK kararına rağmen, Türkiye'de gençlerin önü açılmadı, onlara görev ve sorumluluk verilmedi.

5. MK'da defalarca ikaz edilmesine rağmen, o da *öznel nedenlerle*, organlar defalarca dağıtıldı, tekli ilişkiler ağırlık kazandı. Tekli ilişki örgütü ortadan kaldırır, manipülasyona, sırt sıvazlamaya ve nabza göre şerbet vermeye kapıyı açar.

Sonuç, son 1 Mayıs'dır. 1 Mayıs'da kendi üye sayımızı bile alana getiremedik. Daha ne denir? İşte sol konuşup, sağ davranmanın kanıtı ve sonucu!

Bunun üzerine merkez organda açık tartışma açtık. Açık tartışma, aynı zamanda, Türkiye yönetimini alttan ve üstten sıkıştırma eylemiydi.

Bu yoldaşlar tartışmaya bir cümleyle bile katılıp tutumlarının gerekçelerini açıklamadılar, açıklayamadılar.

Bunun üzerine balonu patlattık, sorunu ortaya koyduk. Sessizce görev değiştirme yolunu seçmedik. O yol, kadromuza hiçbir şey öğretmezdi. Biz sorunu partililerin bilgisine sununca, disiplini, tüzüğü ve demokratik-merkeziyetçiliği bozan davranışlar başladı.

Çok kısa sürede ortaya çıktı ki, parti örgütlerinin ve üyelerinin çok büyük çoğunluğu parti hattına sahip çıkmaktadır. Ve sorun bağlandı.

Şimdi, değişik ölçülerde disiplin suçu işleyen bu yoldaşlara şunu söylemek istiyorum: Bizim hiçbirisiyle sorunumuz kişisel değildir. Hepsi de partiye emek vermişlerdir. Ama son 3 yılda parti çalışmalarının veriminde büyük bir düşüş yaşanmıştır. Bu durum son 5-6 MK toplantısında dile getirilmiş, düzeltilmesi istenmiştir. Durum değişmeyince iki yoldaş başka görevlere geçirilmiştir. Ve de, son 3 yılın pratik çizgisinin, 9. Kongre ruhuna ve kararlarına uymadığı, sol konuşup sağ adım atıldığı söylenmiştir. Bu saptamayla uyuşmayabilirsiniz. Görüşlerinizi açık tartışma süreci içinde Merkez Organ'a yazabilirdiniz, yazmadınız. Organınızda, MK'da ve Kongre'de de savunabilirsiniz. Ama bir koşulla: Tüzüğe titizlikle uyarak çalışan MK'mızın, karar alma hakkı olduğu konularda **oy birliğiyle** aldığı kararlara karşı, tüzüğü çiğneyen davranışlarda bulunamazsınız. Bu yanlışın özeleştirisini verin, kaldığımız yerden devam ederiz.

Amacımız kutsaldır, amacımız TKP'yi sol konuşup sağ adım atan, az ve gevşek çalışan, nabza göre şerbet vermenin aracı olan tekli ilişkilerle yürüyen, yöneticilerin geçmiş yılların anılarını anlattığı ve herkesin artık ezberlediği 2-3 Lenin alıntısını habire yinelediği bir parti konumundan çıkarmaktır! TKP'yi, özü sözü bir savaş aygıtı yapmaktır. Bu çabada herkese yer vardır.

Şimdi önümüzde ciddi bir atılım dönemi var. Herşeyi baştan aşağı, güne uygun biçimde yenileyeceğiz. Detaylarına burada girmek istemiyorum ama tüm partililer, hele ömrünü TKP için didinerek vermiş yoldaşlar bu çağrıyı duysunlar. Yıllar içinde çeşitli nedenlerle dışarıda durmuş yetişkin yoldaşlar, haklı-haksız o nedenlerin hepsi eskidi, geride kaldı. Şimdi partinin sizlere, hünerlerinize gereksinimi var. Gelin, bu en kritik dönemi, yadsımanın yadsıması olarak, Suphi'nin, Hacıoğlu'nun, Fatma ananın coşkusu ve onuruyla aşalım.

Yoldaşlar, biz başkasına pek benzemeyiz. Dostlarımızı taktik düzeyde seçmeyiz. Yarın, TKP hakkettiği yere geldiğinde, dostlarımız açısından değişen tek şey, çok daha güçlü bir yandaş sahibi olmak olacaktır.

TKP köklü bir partidir. Oportünizmin en iğrencini de, devrimciliğin en onurlusunu da defalarca görmüş, yaşamıştır. Üye sayısı defalarca 5-10 kişiye düşmüş, defalarca onbinleri kucaklamıştır. Ama her defasında da katar yoluna devam etmiştir. Yine öyle olacaktır. Şuna inancımız tamdır ki, ve tevazu sınırlarını zorlayarak da olsa söylemekten gocunmuyorum ki, **Türkiye devrimi TKP'ye ayarlıdır.** Sorun, bugünkü kadroların, bizlerin bu misyonu yüklenip yüklenemeyeceğimiz sorunudur. Hepinizi yeniden saygıyla selamlarım. ●

77 YILDIR TKP İLE

Bugünün sloganı: Eylem, Girişkenlik ve Atılım

R. K. Aslan

Partimizin 77. kuruluş toplantısına hepimiz hoş geldik. Bu toplantı aynı zamanda geleneğimiz Özveri Taarruzu'muzun da 21. sinin başlangıcı oluyor. Hepimize kutlu olsun.

Bildiğimiz gibi, partimiz komünist enternasyonalin bir parçası olarak ve doğrudan doğruya büyük Ekim Devrimi'nin etkileri altında doğdu. Bu gerçeği Mustafa Suphi 1. Kongre'de, "Türk devrimcileri Bolşeviklere 1915 yılından bu yana bağlıdırlar'' diyerek belirtiyor. TKP'nin kurulmuş olması, Ekim Devrimi'nin Türkiye işçi sınıfına büyük bir armağanıdır. Partimiz, 77 yıl önce olduğu gibi bugün de, bu komünist mirasa hala sadakatla bağlıdır. TKP emekçilerinin, bütün halkımızın geleceği için, sosyalist Türkiye için, komünizm için savaştı ve savaşıyor.

Yoldaşlar,

Sovyetler Birliği'nin yıkılmasından bu yana, dünya işçiler için çok zor bir döneme girdi. Sarsıntıların, değişikliklerin bu yüzyılının insanlık tarihinin en gaddar, en kanlı, en zalim yüzyıllarından biri yapan ani değişimlerin daha sonuna yaklaşmamış olduğumuz kesindir. Değişikliklerin nasıl gerçekleşeceği hala bir bilmecedir.

Dünyadaki komünist partilerinin bir çoğunda içe dönük bir tartışma yaşanmaktadır. Bu tartışmaları şöyle değerlendirmek sanırım yanlış olmayacaktır: Ya 21. yüzyıla bilet alacağız, ya da apartmanların arka balkonlarında ipe asılan eski çamaşırlar gibi her esen rüzgarda çırpınıp duracağız.

Partimiz Merkez Komitesi de, merkez yayın organı *İşçinin Sesi*'nin 447. sayısında yayınladığı gibi, ''ortamın gerekli kıldığı güce ulaşmasının önündeki engeller, hata, eksiklikler nelerdir ve bunları aşmanın somut yolları nelerdir'' diyerek bir tartışma başlatmıştır.

Komünistler yanlışlarını, doğrularını, eksiklerini, fazlalarını en gerçekçi ve en cesur bir şekilde değerlendirmek zorundadır. Kendini aldatmaktan daha zararlı bir şey az bulunur.

Türkiye işçi sınıfı içinde güçlü bir parti bugün yok. Sınıfın içine girmiş bir parti yok. Ne olursa olsun, biz işçilerin arasında çalışan partisiyiz. Ve bizim kadar Marks'a, Engels'e, Lenin'e sadakatla bağlı başka bir örgüt yoktur. Bu da bize çok büyük görev ve sorumluluk getiriyor. Davamızı başarıya götürmek zorundayız.

Örgütleri insanlara benzetmek yanlış olmayacaktır. Her ikisi de yaşayan canlı organizmalar gibidir. Ve bir değerlendirme yapmak gerekirse;

- kimileri vardır ulaşacakları, gidecekleri yeri görmezler, belki de nereye gitmek istediklerini hala bilemediklerinden çabuk pes eder, duruverirler.

- kimileri vardır, sabırlıdır. Ulaşacakları yeri görebilir, gördükleri yeri de çok istiyorlarsa iğneyle kuyu kazar, emek verir, gerekince riske de girer. Ama bütün bunları ''ben şu acıyı çekiyorum'' diye yakınmadan, ağlamadan, anlaşıldıklarını umarak yürümeye devam ederler.

-Ancak beraber yürüdükleri insanlar, diğer ''kimileri'' gibi çıkınca, onlar da oturur, yeniden düşünürler.

-İnsanlar zaman zaman içinde bulundukları durum konusunda buna benzer tahliller yapıp hangi nokta da olduklarını saptamaya çalışırlar.

Evet, zorluklarımız çoktur... Yeni yeni zorluklar çıkıyor. Eski ölçüler yetmiyor. Sonra birşeyi yapmakla onu gerçekleştirmek arasında diyalektik bir köprü vardır. Köprüyü kurmak işimizdir. Partinin gelişmesine uygun çalışma tarzını geliştirmek devrimci atılganlıkla bilimselliği daha üst düzeyde bağdaştırmak zorunluluktur. Ömrünün kısalığı nedeniyle beklemeye tahammülü olmayan insanoğlu hayatındaki doğruları kendi yaşamında görme tutkusuyla yanıp tutuşuyor. Bir çok idealist eylemcinin hayali de kendi yaşam süreleri içinde ülkelerinin kurtuluşuna şahit olmaktır.

Savaş da herşeyden önce işçi sınıfının gücüne güvenilmelidir. Ancak bu anlayış içinde başarıya katkıda bulunabilinir.

Evet, biz bugün diyoruz ki, bütün engelleri kıracağız, partide pozitif çalışmayı yürüteceğiz. Partimizin yıkılmaz bedenini daha da güçlendireceğiz. Kavgadan geri durmak yok. Nereden ve nasıl gelirse gelsin burjuvazinin her saldırısına karşı direnen TKP hepimizin tek ortak silahıdır. Önümüzdeki yol ne kadar çetin ve zorlu olursa olsun, zafer bizim olacaktır. Bugünün sloganı, eylem, girişkenlik ve atılımdır.

Yaşasın TKP!
Yaşasın komünizm! ●

GELENEKSEL ÖZVERİ TAARRUZUMUZ 21 YILDIR SÜRÜYOR

Bu sene 10 Eylül toplantısı ile başlayan ve 21. sini gerçekleştireceğimiz Özveri Taarruzu 1977 yılında Rusya'da Bolşeviklerin mali sorunlarını çözmede kullandığı yöntemlerden esinlenerek başlatılmıştı. O günlerden bugüne amacına uygun yöntemlerle yani özveriyle, emekle bugünlere gelişerek gelen Özveri Taarruzu'nun önemi bugünün koşullarında daha da artmış bir olgudur.

Özveri Taarruzu'nun staretejik hedefi mali sorununa katkıda bulunabilmektir. İşçi sınıfının öncülük görevini üstlenmiş komünist partisinin amacına ulaşması için, durmadan çalışması, iş yapabilmesi için örgütün mali sorunu aşması gerekir. Komünist partisi her konuda olduğu gibi mali konuda da gücünü işçi sınıfından ve emekçi, halktan alır. Bu çalışma komünist partisinin sınıfından kopmamasını, sınıfla bütünleşmesini getirir. İşte Özveri Taarruzu'muz da bütün bunların pratik yansımasıdır.

Özveri Taarruzu'nun başarıya ulaşması için yapılacak işlerin başında, partinin saflarına katılan yeni yoldaşlara örgüt kültürünü öğretmek, davranışları bir örnekleştirmek, partinin amacını ve staretejilerini iyi anlatmaktır.

Partinin bize yükleyeceği görev, amacımız kadar büyüktür. Bu amaca ulaşmak, zorluklara katlanmayı, korkusuzca kavganın içine atılmayı, bütün olanaklarımızı bunun için kullanmayı ve de aldığımız görevleri büyük bir disiplin içinde yürütmemizi gerektirir. Kapitalizmin egemen olduğu toplumsal bir düzende tabii ki olanaklarımızın sınırlıdır. Olanaklarımızı zorladığımız zaman sorumluluğumuz, katkımız daha da artar. Zaten sınırlarını zorlamayan, yeni olanaklar yaratmayan, görevini yerine getiremeyeceği gibi düzene adapte olmaktan başka birşey de yapamaz. Öyleyse ilk olarak disiplini rehber edinmek gerekir. Başarılı çalışmanın altında disiplin yatar. Daha sonra disiplinli çalışmanın ışığında yeni kararlar alıp hayata geçirmektir. Özveri Taarruzu'muzda bu yıl yoldaşların disiplinli çalışmalarıyla ayrıca bunun yanında her geçen yıllarda zenginleştirilmiş genel eğitim programlarıyla, sürekli özendirilen kollektif ruhu pekiştirici uygulamalarla ve sosyalist yarışmayı teşvik edici yöntemlerle, daha etkin, daha yararlı ve başarılı olacağı şüphesizdir.

Haydi yoldaşlar, 21. Özveri Taarruzu'na atılalım!

Devrimci mücadele devrimci özveri üzerinde yükselir.

Sevgi Derin

77 YILDIR TKP İLE

77. SAVAŞIM YILINDA TKP KAVGADA

TKP'MİZİ SELAMLIYORUZ

Partimizin 77.kuruluş yıldönümü anma toplantısına katılan yoldaşları ve kardeş örgüt temsilcilerini selamlıyoruz.

Emperyalist güçler dünyayı daha fazla talan ediyor. Emek güçleri üzerindeki sömürülerini daha acımasız yöntemlerle sürdürüyorlar. Hukuk ve uluslararası hukuk, emperyalist ve yerli burjuva güçlerin kendi çıkar ve dayatmalarıyla şekilleniyor. Dünya işçi sınıfı ve toplumsal gelişme güçleri buna karşı savaşım veriyor.

Ülkemizin içinden geçtiği devrimci durumdan burjuvazi Türkiye emekçi halklarını ve ezilen ulusları daha fazla sömürerek ve ezerek kurtulmaya çalışıyor. Yılların yönetim deneyiminin verdiği binbir manevra yeteneğini kullanıyor. Ama işi kolay değil! Her "çözüm" girişimi onu daha da batağa saplıyor.

Yaşanan ortamı işçi sınıfı ve ezilen halkların çıkarına devrimci bir çözüme kavuşturma da önemli bir görev devrimci ve komünist güçlere düşüyor. Bu örgütler arasındaki eylem birliklerinin ve düşmana ortak vurma anlayışının gelişmesi küçümsenmeyecek bir öneme sahiptir.

Bu süreçte Türkiye Komünist Partisi'ne topluma doğru yönü göstermek, görevleri saptamak, ama en önemlisi de bunları hayata geçirme görevi düşüyor. TKP bu görevden geri durmayacaktır.

Öte yandan, TKP'nin tarihi, Türkiye işçi sınıfının mücadele tarihi kadar uzun bir geçmişe dayanan, dolu dolu bir mücadele tarihidir. Birçok olumlu miras taşımaktadır. Bu tarih yarınlara daha dolu taşınmak zorundadır. Bunun önünde de kimse engel olamaz.

Komünistler, TKP'den aldıkları terbiye ile pratiğe yönelerek, eylemde güçlenerek komünist davanın gereklerini yerine getireceklerdir.

TKP'nin tarihi övgü dolu bir tarihtir. Ancak biz bugün övgüden TKP'yi, Türkiye işçi sınıfının öncülüğüne layık bir güce ulaştırmayı ve devrime önderlik edecek bir parti yapmayı anlıyoruz. Biz bugünümüzle övünmek istiyoruz, övüneceğiz. Böyle bakmak, böyle çalışmak istiyoruz.

Tek silah parti!
Tek yol devrim!
Yaşasın komünizm!

TKP Türkiye Basın Yayın Örgütü



ONURLUYUZ İNANÇLIYIZ

TKP 77. kuruluş yıldönümü toplantısına, Yoldaşlar,

Bir yıl daha partimizin kuruluşunu kutlamanın onurunu taşıyoruz. 77 zor yıl, amansız saldırılara, zorluklara boyun eğmeden egemen sınıflara ve her türden oportünizme karşı savaşarak parti bayrağını düşürmeden bugüne getirmenin gururunu taşıyoruz.

Henüz sosyalizm çözülmeden önceki yıllarda sosyalizmin sorunlarını ve dünya devrimine getirdiği açınımlara gerek ülke içi gelişmeler karşısında getirdiği taktiksel çözümlemelerle Markscı ve Leninci çizgiyi kavrayışı ve pırıl pırıl düşünsel yapısının doğruluğunu kanıtlamış bir yapı olarak kavgamızı aynı bilinçle ve coşku ile sürdürmekteyiz.

Sınıfın, bugün her zamankinden daha çok uluslarası birliğe, ülke içi birliğe ihtiyacı var. Ülkede ve uluslararası düzeyde birliği ve de netliği sağlamak, sınıfımızın sonul utkusu için haydi meydana diyoruz.

Hepinize başarılar diliyor, saygılar sunuyoruz.

TKP İstanbul Örgütü ve bağlı birimler



YOLUMUZ TEK

Yoldaşlar,

Partimizin 77.kuruluş yıldönümünü coşkuyla, komünist duygularla kutluyoruz.

Türkiye Komünist Partisi'nin 77 yıllık yaşamı Türkiye ve dünya komünistleri açısından zengin deneyimlerle dolu bir süreçten geçip gelmiştir. Herşeyden önce 77 yıllık varlığı, TKP'nin komünist davaya bağlılığının göstergesidir. TKP'miz, ulusal kurtuluş savaşının sıcak günlerinden bu yana işçi sınıfı ve emekçi halkın gönlünde önemli bir yer edinmiştir. Her türlü saldırıya karşın bu da ülkemizin önemli gerçeklerinden biridir.

Bize düşen de, bugün TKP'nin tarihine layık ve işçi sınıfı davasının geleceğine yararlı bir mücadeleyi ve çalışmayı daha da yükseltmektir.

Yaşasın partimiz TKP!
Yaşasın komünizm!

TKP İzmit Örgütü



PARTİMİZİ HEP BERABER YÜKSELTECEĞİZ

Bundan tam 77 yıl önce Bakü'de bir güneş doğdu. İnsanlık tarihi boyunca süregelen sömürü düzenlerine bir son vermek, sosyalizmin bayrağını Anadolu'da da dalgalandırmak üzere M. Suphi, Ethem Nejat yoldaşların, Onbeşler'in öncülüğünde Marksizme, Leninizme ve proleter enternasyonalizmine bağlılık temelleri üzerinde bir yapı inşaa edildi. Bu yapı 77 yıl boyunca ne ateşler, ne depremler, ne sadakatler, ne ihanetler gördü.

77. savaşım yılında TKP'li gençler olarak tüm yoldaşlarımıza şu mesajı vermek istiyoruz:

Türkiye sol hareketinin Marksizmi hakkettiği ciddiyetle öğrenmiş, sadakatle yoluna devam etmiş biricik hareketiyiz. Ama daha önce de söylendiği gibi doğruları söylemek güçlenmeye yetmiyor. Halbuki nesnel devrimci durum hepimizden bu nesnelliğe uygun öznel ögeyi dayatıyor. Bu gün en güçlü hareket dahi sayıları milyonları bulan bu düzene öfke ile dolu yığınların tepkilerini örgütleyebilmiş değil. Ama yığınlar içinde çalışma yapan herkesin bildiği gibi bu düzenin değişmesini isteyen bu potansiyel güç, devrimcilerin **birlik** olmasını istiyor. Birlik, bugünkü devrimci durum ortamının dayattığı öncünün varolabilmesinin de pratik yoludur. Fakat görüyoruz ki bu birliğin sağlanabilmesi için de, kendi gurup çıkarını devrimin ortak çıkarlarının önüne koymadan samimi bir şekilde birlik isteyenlerin de sözlerini dinletebilmelerinin yolu diğer doğruları seslendirirken olduğu gibi güçlü olmaktan, güçlenmekten geçiyor.

Hayatın bize öğrettiği, fikirlerin doğruluğu tek başına yeterli değil. Bu fikirlerin arkasındaki maddi güç de fikrin yaşam bulabilmesi için önemlidir.

Yoldaşlar savunduğumuz doğruları layık olduğu güce ulaştırmak için hepimizin kendisini silkelemesi, hepimizin kendimizden, kendi birimimizden başlayarak ciddi bir atılıma geçmemiz gerekiyor. Bunu klişeleşmiş bir laf olarak almayın. İdeolojimiz doğru, gücümüz yeterli değilse birşeylerde yanlış yapıyoruzdur. Ama herkes önce kendisini sorgulamalıdır. Bu yanlışta hepimizin payı vardır.

Devrimci durumun çok hızlı ilerlemiyor oluşu bize gerekli zamanı tanıyor. Unutmamalıyız ki haksızlıklara karşı verilen kavga binlerce yıldır sürüyor, bundan sonra da sürecektir. Tarih hepimizden bu kavganın neresinde durduğumuzu soracaktır. Hepimiz ne düşünüyorsak, neye kızıyorsak, ne istiyorsak bunu ifade etmeliyiz. Ancak bunun yolu belden aşağı vurmak, ilkeleri çiğnemek değildir. Tüzükte her şeyin yolu bellidir. Bu noktada çok önemli gördüğümüz nokta şudur:

Yanlış gördüğünü söyle, uygun kanallardan karşı çık. Ama küsüp kaçma. Untumayalım ki hepimiz sömürüye karşı kavga vermek için bu yola girdik. Sömürü devam ediyor. Peki ben ne yapıyorum diye

77 YILDIR TKP İLE

herkes kendisine sorsun. Yanlışsa değiştirmek için ne yapıyorsun?
Biz TKP'li gençler olarak doğrularımızı daha güçlü seslendirmek için üstümüze düşen sorumluluğun ve yapılması gerekenlerin ne olduğunun bilincindeyiz. Hiç kimseden bir şey beklemeden, mızmızlanmadan ama yanlışlıklar karşısında da lafımızı esirgemeden yolumuza devam edeceğiz.
Türkiye Devriminin TKP'ye, TKP'nin de sözünün eri, ınsani özelliklerini yitirmemiş namuslu kendisini bu yola adamış yoldaşlara ihtiyacı vardır. Biz bu yolda varız daha da güçlenerek varolacağız.
Tüm yoldaşlarımızı sevgiyle kucaklarız.

Biz kazanacağız.

Yaşasın TKP!

TKP Gençlik Örgütü Sekreterliği



İNADIMIZ KOMÜNİZME KADAR

Bakü'de 10 Eylül 1920'de Mustafa Suphi, E. Nejat, Onbeşler tarafından Marksizm-Leninizm ve proletarya enternasyonalizmine bağlı kurulan partimiz TKP'nin 77. savaşım yılında tüm yoldaşlarımızı en sıcak duygularla kucaklarız.
77 yıllık savaşım tarihi boyunca kan ve ateş içinden bugünlere gelen partimiz davaya bağlılığın da, ihanetin de her türünü görmüş, herşeye rağmen ayakta kalmayı başarmıştır.
Ülkemizde nesnel ortam bir süredir yeni bir devrimci durumun varlığına işaret etmektedir. Bu nesnel durumun üst aşamaya, ülke çapında kriz aşamasına ulaşması için bu nesnelliğe ayak uydurabilen, toplumsal muhalefeti yönlendirebilen güçlü bir öznel öğeye, komünist partisine ihtiyaç vardır.
Marksizme sadakatte, onu layık olduğu titizlikle öğrenip, ülke koşullarına uyarlamada her zaman öncü olmuş olan partimiz bu ideolojik öncülüğü örgütsel güce dönüştürmede gerekli yolu alamamıştır. Ancak burada herkesin başkasında hata aramak yerine önce kendisine bakması, sonra da söyleyecek neyi varsa ilkeleri çiğnemeden, belden aşağı vurmadan söylemesi gerekir. Demokratik merkeziyetçilik kurallarına göre hazırlanmış olan tüzüğümüzde her şey açıktır. Kimsenin kızıp, küsmeye, kaçmaya, boykot etmeye hakkı yoktur. Beğenmiyorsan ve bu devrim kavgasında samimi isen mızmızlanmak yerine yanlış gördüğün işleyişleri değiştirme yürekliliğine sahip olacaksın. İlkelerden, mücadelenden, dürüstlükten yan çizmeden bugün ne yapıyorum, bu davaya namusluca kavga vereceksin. Herkes ben bugün ne yapıyorum, bu davaya neden girmiştim, sömürü sistemi hala ayakata olduğuna göre ben bugün bu sınıf kavgasının neresindeyim sorularını kendi aynasında sormalıdır.
Biz, TKP'li gençler olarak nesnelliğe uygun öznel öğenin varolma kavgasında yanlışlarımızın, doğrularımızın ve sorumluluklarımızın bilincindeyiz. Nesnel ortamın bugün göreceli yavaş ilerleyişi hepimize geçmiş dönemdeki hatalarımızı telafi etmek süresini tanıyor. Bu kavga binlerce yıllardır sürüyor, sürecek. Gerek ideolojik tespitlerde, gerekse bugünün somutunda devrimcilerin birliği vb. konularda kendi gurup çıkarlarımızın devrimin doğrularını hangi güçle ortaya konduğuna bakıyor. Sözümüzü dinletebilmemiz için de güçlü olmamız gerekiyor.
Tüm yoldaşlarımızı partimiz TKP'yi layık olduğu yere getirmede geçmiş tüm olumsuzluklarını, kişisel hesaplaşmalarını bir kenara bırakıp devrim ve sosyalizm kavgasında seferber olmaya çağırıyoruz.
Türkiye devriminin TKP'ye, TKP'nin de inançlı, kararlı, tuttuğunu koparan, bilinçli, disiplinli, insanı değerlerden, dürüstlükten ayrılmayan, birbirinin açığını kollamayan, yoldaşlarına sevgiyle yaklaşan komünistlere ihtiyacı var.

TKP Gençlik Örgütü



GÖREVİ OMUZLAYACAĞIZ

Değerli Yoldaşlar,

Partimizin 77.yıldönümü, ona gönül vermiş olan tüm partililere, sempatizanlara kutlu olsun. Kutlama için yaptığınız toplantıya elimizde olmayan nedenlerle bu yıl katılamadığımızdan dolayı üzgünüz. Artık gelenek haline gelmiş olduğu üzere, Genel Sekreter Yoldaşımızın yapacağı ve hepimiz için son derece önemli, yol gösterici konuşmayı da yerinde, sıcağı sıcağına sindiremeyecek olmamız da bir diğer üzüntü nedenimizdir.

Yoldaşlar,

Türkiye'de burjuvazi her boydan ve soydan partilerini koalisyonlara sokup ülkenin içinde bulunduğu derin ekonomik ve siyasal krizden çıkabilmek için debelenip duruyor. Çözümsüzlük o derece ulaşmıştır ki, ordu da açıkca hangi koalisyonları kabul edip edemeyeceğini pervasızca söylüyor.
Burjuvazinin siyasal örgütlerinin hemen tümü gırtlaklarına kadar yolsuzluğa batmış durumda. Ülkemizin halklarının bu düzene güveni hızla eriyor.
Öte yandan, 17 yıl önce askeri faşist darbenin ardından hızla gerici faşist kadrolarla doldurulan devletin baskı güçleri işçilere, devrimcilere hergün acımasızca saldırıyor, sindirmeye çalışıyor.
Halkımız bu darboğazdan ne yapıp edip bir açık bulacak, ardından da bir şelale olup akacak ve önüne çıkanı ezip geçecektir. Görmek isteyen göz için, insanlık tarihi bunun örnekleriyle doludur. Bu anda halkın o sonsuz coşkusunu kucaklayıp devrime akıtmak gibi tarihsel bir görev partimizi bekliyor. Bu görevi yerine getirmenin olanaklı olduğuna yürekten inanıyoruz ve tüm enerjimizi bu amaç için harcamak zorundayız.

Yoldaşlar,

Savaş çok çetin olacak. Burjuvazi daralıyor. Tehlikenin yanında olanaklar da artıyor. Lenininci parti anlayışında örgütümüzü bu şanlı kavgaya hep birlikte hazırlayalım.

Haydi ileri Türkiye Komünist Partisi!
Yaşasın Devrim!

TKP Fransa Örgütü



GELECEĞE TAŞIYACAĞIZ

Yoldaşlar,

Partimizin 77.kuruluş yıldönümünde komünistlere, yoldaşlara partililere selam olsun.
Proletarya enternasyonalizmini özünde taşıyan, gericiliğe, faşizme, emperyalizme, kapitalizme karşı kavgayı ilke edinen Türkiye Komünist Partimiz Türkiye işçi sınıfı ve komünist hareketin onurudur.
Onbeşlerle başlayan, milyonları kucaklayan TKP, Yürükoğlu yoldaş ve tüm milisleriyle geleceğe taşınmaktadır.
Türkiye işçi sınıfının, Kürt halkının, Alevinin ve tüm ezilenlerin kavgasını yorumlayan, doğruları belirleyen, benimseyen Türkiye Komünist Partili olmak bir başka güzelliktir.
Yaşasın Marksizm-Leninizm!
Yaşasın Türkiye Komünist Partisi!

TKP Avustralya Parti Örgütü



77 YILDIR TKP İLE

TKP'YE SELAMLAR

Her yıl olduğu gibi, bu yılda gazetemiz basıma girmeye başladığında bile, TKP'nin 77.yaşgünü nedeniyle mesajlar gelmeye devam etmekteydi. Türkiye işçi sınıfına armağan edilen bu onurlu günümüzde, bizleri yalnız bırakmayan dostlarımıza, iyi dileklerini içeren mesajlarını gerek toplantımıza katılarak, gerekse yollayarak veren tüm devrimden yana güçlere teşekkür ederiz.

KOMÜNİST PARTİ TEMSİLCİLERİNİN KONUŞMALARININ ÖZETİ

SOSYALİZMİ ARMAĞAN EDECEĞİZ

AKEL (Kıbrıs Emekçi Halkı ve İlerici Partisi) Merkez Komitesi'nden temsilci yoldaşın konuşmasının özeti:

Değerli Yoldaşlar,

AKEL Merkez Komitesi ve partimize üye binlerce yoldaş ve sempatizan adına kardeş örgütümüz TKP'nin 77. kuruluş toplantısına katılmaktan büyük sevinç duyuyoruz. Sizlere dostça selamlar ve partimizin sıcak tebriklerini getirdim. Daha güçlü bir TKP ve demokratik bir Türkiye dileklerimi iletiyorum.

Halkın sosyal adalet ve barışa ulaşması için ortak inançlarımız bugün bizleri bir araya getirdi. Böyle bir günde yüreklerimiz Türkiye'de ve dünyanın her yerinde hapisteki yoldaşlarımızla birlikte. Özgürlüğün ve demokrasinin kapitalizmin baş düşman olduğu her yerde genç yoldaşlarımız var. Böyle bir günde yüreklerimiz 10 Eylül 1920'yi Bakü'de TKP'nin kurucularla yoldaşlarla birlikte, büyük Ekim Devrimi'nin doğrudan etkisi altında öncü yoldaşlar, Türkiye işçi sınıfının mücadelesinde tarihsel yeri olacak bir partiyi kurdular.

Bugünkü toplantı, aynı zamanda küçük ancak güzel bir ülkenin, Kıbrıs'ın sorunları hakkında da konuşma fırsatı tanımaktadır. Britanya ve Amerikan emperyalistlerini kışkırtmaları bir yana, Türkiye generallerinin %37'sini 23 yıldır işgal ettiği bir adadan konuşuyoruz. Kıbrıs sorunu, işgal içeren bir sorundur. Britanya'nın, Amerika'nın, Ortadoğu'nun statejik çıkarlarına hizmet etmek üzere işgal edilmiş, askeri üslerin bulunduğu bir ada. Halkın, ne Kıbrıslı Türklerin, ne Kıbrıslı Rumların çıkarları korunmadığı bir ülke. 1974'den beri 35.000 Kuzey Kıbrıslı İngiltere'ye, Avusturalya'ya ve başka ülkelere göç etmek zorunda kaldı. Çünkü daha iyi bir yaşam özlemi içindeydiler. Bu dönem boyunca Kıbrıslı Türklere, Kıbrıslı Rumlara ve bütün dünyaya bu iki toplumun birarada yaşayamayacağı iddiası iletildi. Bu doğru değildir, büyük bir yalandır. Yıllarca bu iki toplum birlikte uyum içinde yaşamıştır. Kıbrıs'ın Marksist-Leninist partisi olan AKEL'de Rum ve Türk yoldaşlar yıllarca birlikte mücadele etmişlerdir. Türk ordusunun Kıbrıs'tan çekilmesini iki toplumun kardeşçe birlikte yaşamasını istiyoruz. Aynı zamanda Kıbrıs'ta yaşayan Türk, Rum, Moranik ve Ermenilerin birlikte yaşayacağına inancımız sonsuzdur, tek bir federal bağımsız bir devlet altında uyum içinde yaşamalarını istiyoruz.

Sosyalizmin gerilemeler, yakın zamanda da büyük geri atmalar içerisinde olduğu bir çağda sosyalistler yaşamlarını sürdürüyorlar. Şu andaki ekonomik ve sosyal durum, geçmişte sosyalist ülkelerin yaşadıkları deneyimler, yeni durumun özellikle o eski sosyalist ülkelerin bugün zorladıkları ortamdan daha iyi olmadıklarını ispat etmektedir. Ancak, ilerici hareketler, devrimci hareketler tarafından önderlik edildiği takdirde, komünist ilkeler, düşünceler hayata geçirildiği taktirde bu durumun değişeceğinden emin olmanızı isterim. Uzun ve zorlu bir kavga bizleri bekliyor. Daha iyi, daha adaletli bir dünya için savaşıyoruz. İnsanların eşit olacağı, din, dil, ulus, ırk farklarının gözetilmeyeceği bir yaşam için mücadele ediyoruz. Ve şunu unutmamalıyız ki, kavgaya devam edeceğiz, hiçbir şey bizleri durduramayacak ve önümüzdeki nesillere sosyalizmi armağan edeceğiz. Gelecek sosyalizmdir.

Yaşasın sosyalizm!

Yaşasın enternasyonal dayanışma!

Yaşasın Türkiye Komünist Partisi!



MARKSİZM-LENİNİZM DALGALANIYOR

Hindistan Komünist Partisi temsilcisi yoldaşın konuşmasının özeti:

TKP'nin kuruluş yıldönümünde sizleri sıcak dayanışma duygularıyla selamlarız.

Hindistan Komünist Partisi benden 77. kuruluş toplantınıza katılmamı ve mesajlarını ileterek Hindistan Komünist Partisini temsil etmemi rica etti.

Hindistan Komünist Partisi ile Türkiye Komünist Partisi arasında yakın ilişkiler vardır.

Biliyoruz ki, Türkiye işçi sınıfı ve emekçi halkı zor koşullar altında savaşımlarını sürdürmektedirler. Bu zor koşullar altında Türkiye Komünist Partisi, Marksizm-Leninizm bayrağını yükseklerde dalgalandırmakta, dünyada sosyalist ülkelerin çöküntüsünden sarsılmamaktadır. Başarılarınızın devamını dileriz.

Şu anki duruma bir bakarsak, eski Sovyetler Birliği halkının ve eski sosyalist ülke halklarının kapitalizm altında yandıklarını görmekteyiz. İşsizlik, açlık, yaşam koşullarının zorluğu çok genel manzaralar haline gelmeye başladı. Mafia ve uyuşturucu tüccarları açık olarak oralarda iş yapmaktadırlar.

Küba halkı bugün hala direnmektedir. Amerika'nın amborgasına rağmen Küba halkı dostlarıyla dayanışma içinde ilerlemektedirler. Bunun yanında Küba, terörist hareketlere karşı da yoğun bir mücadele vermektedir. Ama kimsenin zaferi engellemeye gücü yetmeyecektir.

Hindistan Komünist Partisi de bugün çeşitli zorluklarla mücadele etmektedir. Ülke içinde Hindistan Komünist Partisi'nin ağırlığı gittikçe artmaktadır. Faşist güçlerle savaş tırmanmaktadır.

Dünyada böyle gelişmeler olurken İngiltere'de Labour Partisi'nin başa gelmesi solun zafere olarak değerlendirildi. Evet, eskiye göre ilerlemedir, ama bugün Labour Parti'nin programı Tory programından farklı değildir.

Yaşasın Hindistan Komünist Partisi ile Türkiye Komünist Partisi'nin dayanışması!

Yaşasın TKP!



SELAM TÜRKİYE İŞÇİ SINIFINA

Şili Komünist Partisi temsilcisi yoldaşın konuşmasının özeti:

TKP'yi 77.yıldönümünde selamlarız. Dünyada yeni liberal modellerin iflasına ki bunlar küçük bir azınlığa zenginlik, çoğunluğa ise yoksulluk ve güvensizlik getirmeye devam etmektedir. Yalnızca işçi sınıfı partilerinin güçlü ve etkin eylemleri alternatif olabilir.

Dünyada çürümüş, yoz rejimin, halkı ezmenin aracı olarak işkenceyi devam ettirdiğini görmekteyiz. İnsan hakları çiğnenmektedir. Şimdi, Sergio Buschman ile ilgili kampanya yapmaktayız. Ki o Şili askeri diktatörlüğüne karşı aktif bir görev yapmıştır, ve yüzkarartıcı şekilde demokratik sistem altında tekrardan hapishaneye konulmuştur. Onun hakkındaki kampanyamız, dünyadaki tüm politik tutukluların salınması içindir, Amerika tarafından terörist tehditler altında kalan Küba'nın savunulması içindir.

Bu tarihsel günde, Türkiye halkını ve onların politik örgütünü selamlarız. Özgürlük

77 YILDIR TKP İLE

ve sosyalizm mücadelesinde başarılar dileriz.



BİRLİK KAÇINILMAZDIR

Bangladeş Komünist Partisi Genel Başkanı Golam Mustafa yoldaşın konuşmasının özeti:

TKP'nin 77. yıldönümü toplantısında Bangladeş Komünist Partisi'ni temsil etmekten gurur duyarım. BKP MK'sı size yoldaşça selamlar ve dayanışma mesajı gönderirken, kutlamanızda ve mücadelenizde başarı dileklerini yollar.

Komünizmin zaferi gerekli ve kaçınılmazdır. Bu bir rüya değildir, tam tersine tarihsel olarak insanlığın varoluşunun somut siyasal ve ekonomik sürecinden çıkmış bir bilimsel gerçektir.

Bugün emperyalist-kapitalizm, anti-komünizm ve her çeşit şövenizm yoluyla sistematik kışkırtıcılığı ile dünyadaki egemenliğini sürdürmeye çalışmaktadır. Biz, komünist yoldaşlar ve dünyanın barışsever insanları şimdi, her zamankinden daha fazla ortak hareket etmek, proletarya enternasyonalizminin bayrağını yükseltmeliyiz. Dünyanın komünist ve ilerici güçleri birleşmeli ve gerici güçlerin global hücumuna karşı örgütlenmelidir.

BKP'si 17 maddelik programıyla Bangladeş'te sosyalist-komünist toplumu inşaa etmek için yaptığı mücadeleye devam ediyor. Bangladeş'in tüm sol ve komünist partileri *Birleşik Sol Cephe* kurdular ve de 11 maddelik programlarıyla savaşıyorlar.

BKP'si *Bangladeş Demokratik Sol Cephe*'nin önde gelen partisidir.

Kahrolsun emperyalizm, emperyalist güçler!

Yaşasın proletarya enternasyonalizmi!

TOPLANTIYA KATILARAK YA DA YOLLANARAK İLETİLEN MESAJLAR



YÜKSEKLERE KALDIRILACAK

Türkiye Komünist Partisi
77. Kuruluş Yıldönümü Kutlamalarına,

Partinizin 77.kuruluş yıldönümü kutlamaları için gönderdiğiniz samimi çağrıya teşekkür ederiz.

Halklarımızın bu sömürü düzenine karşı mücadelesinin günbegün büyüdüğü ülkemizde, Türkiye Komünist Partisi'nin 77.kuruluş yıldönümünün bağımsızlık, demokrasi ve sosyalizm mücadelesini büyüten bir adım olması dileğiyle kutlamalarınızı selamlıyoruz.

TKP'nin 77.yılında Mustafa Suphi'lerden devralınan emperyalizme ve işbirlikçilere karşı savaş bayrağını daha da yükseklere kaldıracağına inanıyoruz.

Saygılarımızla,

Devrimci Halk Kurtuluş Partisi-Cephesi



TKP TÜRKİYE'NİN İHTİYACI OLARAK DOĞDU

Tertip Komitesine,

Dostlar,

Düzenlemiş olduğunuz TKP'nin 77.kuruluş yıldönümü 10 Eylül kutlamasını komünist duygularımızla selamlıyoruz.

10 Eylül 1920'de Mustafa Suphi ve Ethem Nejat yoldaşların önderliğinde kurulan TKP, Bolşevik Sovyet devriminin, Spartakist ihtilalinin isyan kıvılcımlarından esin alan kadrolarla Anadolu işçi ve emekçilerinin emperyalizme ve Osmanlı despotizmine karşı mücadele bayrağını yükselten öncü ve önder güçlerinin en kararlı, bilinçli ve atılımcı kesimleri tarafından kuruldu. TKP, emperyalizme, feodalizme ve kapitalizme karşı mücadelenin bir ihtiyacı, sosyalist Anadolu ülküsünün gerçeğe dönüşmesinin bir gerekliliği olarak doğdu. TKP, dağınık komünist gurupların çeşitli kollardan birleşerek devrim yangınını Anadolu coğrafyasına yayma aracının ürünü oldu.

Dostlar,

Bugün faşist diktatörlük Türkiye'de ve Kuzey Kürdistan'da kirli savaş uygulamalarını en vahşi bir biçimde sürdürüyor. Bir yandan barış isteyen Kürt emekçileri üstünde terör estiriyor, diğer taraftan hücre tipi cezaevleri inşaa ederek özgür tutsakları teslim alma planları yapıyor, en küçük bir hak isteyen işçiye memura saldırıyor.

Dostlar,

Bütün bu saldırıları püskürtebilmek için örgütlü mücadelede ısrar etmek, devrimci örgütlerin eylem birliği için mücadele etmek gerekiyor ve her alanda mücadeleyi yükseltmek gerekiyor.

MLKP
İngiltere Yönetimi



DEMOKRASİ İŞÇİLERLE GELECEK

Türkiye Komünist Partisi Merkez Komitesi'ne,

Değerli yoldaşlar,

ABD Komünist Partisi Ulusal Komitesi, Türkiye Komünist Partisi'nin 77. Yıldönümü nedeniyle, yoldaşça içten selamlarını yollar.

Partimiz, partinizin Türkiye işçi sınıfı ve bütün demokratik güçlerle birlikte son derece güç koşullar altında mücadele verdiğini derinden takdir etmektedir. Bu, demokrasinin kurulacağı ve Türk halkının isteklerinin, sosyal ve ekonomik gereksinmelerinin gelişip büyüyeceğinin en iyi güvencesidir.

77 YILDIR TKP İLE

Partimiz, yeni militanlık ruhuyla ülkemizde işçi sınıfı birliğinin büyümesi mücadelesine derinden girmiş bulunmaktadır. Çelik, otomobil, servis ve diğer endüstri alanlarındaki anti-tekel grevlerde önemli bir ideolojik rol oynamıştır. ABD işçi sınıfı, ABD emperyalizminin rolü üzerinde daha fazla bilinç sahibi olmakta ve ABD işçi hareketi yeni, daha ilerici ve militan önderlik altında, uluslararası işçi sınıfı bağları ve işbirliği gereksinimi konusunda bilinçlenmektedir. Bu mücadeleler, emperyalist dünyaya karşı mücadele veren bütün ülkelerin işçi sınıflarının mücadeleleriyle birleşerek büyüyor.

77.yıldönümünüz için en candan tebriklerimizi ve sosyal ilerleme, demokrasi, sosyalizm için mücadelenizde en sıcak enternasyonal dayanışma duygularımızı bir kere daha ifade ederiz.

Yoldaşça selamlarımızla.

ABD Komünist Partisi
Ulusal Komitesi



YIKILIŞIN TOHUMLARINI EKİYORLAR

Türkiye Komünist Partisi'ne

Değerli Yoldaşlar,

Kendisini demokrasi ve sosyalizm mücadelesine adamış bir ABD sol örgütü olan Haberleşme Komiteleri, 77.mücadele yılını kutladığınız Türkiye Komünist Partisi'ne dayanışma ve selamlarını gönderir.

Türk halkı, dünya emperyalizmi tarafından güçlendirilmiş baskıcı rejimler altında yıllar boyunca çok çekmiştir. Emperyalizmin, her ne pahasına olursa olsun en yüksek kâr elde etmek olan küresel yönelişi, sömürülen her ülkede olduğu gibi ABD'deki çalışan halkın yaşama standardını kötüleştirmektedir. Küresel sermayenin neo-liberal stratejisi, dünyanın dört bir yanında zengin ve fakir arasında da geniş çatlaklar yaratıyor. ABD'de, çalışan halkın yaşama koşulları ve ücretleri düşmeye devam ederken, şirketler ve Wall Street kârları roket hızıyla yükselmiştir. Sonuç olarak, geçmiş yirmi yıl içindeki işçi hareketi ve görünmeyen diğer önemli sosyal hareketlerde yeni bir silkinme ve enerjiye tanık olmaktayız.

Sermaye kendi yıkılışının tohumlarını ekmeye devam ederken, ABD halkının geleceğinin, Türkiye'de ve dünya üzerindeki işçi sınıfının ilerlemesine ayrılmaz derecede bağlı olduğunu daha açıkça göreceklerinden eminiz.

Toplantıya katılarak dayanışma mesajımızı veremediğimiz için üzgünüz. Gelecek yıllarda sizlere zafer ve başarılar kazanmanızı diliyoruz.

Pat Fry,
ABD Demokrasi ve Sosyalizm
Haberleşme Komiteleri
Ulusal Yürütme Komitesi



KOMÜNİZM KAZANACAK

Türkiye Komünist Partisi
Merkez Komitesine,

Partinizin kuruluş yıldönümünde hepinize en içten enternasyonalist selamlarımızı iletiriz. Bu onurlu günde temsilci gönderemediğimiz için çok üzgünüz. Ancak bu vesileyle yeniden Türkiye'de süren kanlı sınıf mücadelesinde aldığınız Marksist-Leninist konumu kutlar, başarılar dileriz.

Bildiğimiz gibi ülkenizde demokratik ve sol düşünceye yönelen zulüm ve baskılar devam etmektedir. Bunun yanı sıra Kürt halkının uğradığı soykırım ve insanlık dışı uygulamalar tüm toplumun tepkisini çekmektedir. Ülke içinde köyleri bombalayarak, kayıpları insanları 'karıştırarak' gününü kurtaramaya çalışan devlet, askeri güçleriyle de dışarıya açılmanın uğraşları içindedir.

Yaşadığımız son derece güç koşullardan partimiz de kendini yenileyerek, ileriye atılarak kurtulmuştur. Bu temelde tüm dünya komünist partilerinde görülen bir toparlanma süreci sevindiricidir.

Sosyalizm, dünya kapitalizminin ekonomik ve sosyal krizinden kurtulmasının biricik yoludur. Birleşirsek yükseliriz. İnancımız odur ki birleşik güç yenilmez.

Selam olsun 77 yıllık mücadeleye!

Arjantin Komünist Partisi



GELECEK YAKINDIR

Değerli yoldaşlar,

Editörümüz Mary Rosser şu anda Çin'de olduğu için 77.kuruluş toplantınıza katılamayacak, kutlama toplantınızın başarılı geçmesini diler yoldaşça selamlarımızı iletiriz.

Gelecekteki çalışmalarınızda başarılar dileriz.

Britanya Komünist Partisi
Merkez Komitesi



DAHA İYİ BİR DÜNYAYA

Değerli yoldaşlar,

Eylül 1997'deki kutlama toplantınıza katılma davetiniz için teşekkür ederiz.

Katılmak için ekonomik olanağımız olmadığını bildirmek zorundayız.

En sıcak selamlarımızı yollar ve daha iyi bir dünya için mücadelenizde, işlerinizde başarılar ve iyi şanslar dileriz.

Mogens Hover,
Danimarka Komünist Partisi



SİZİNLEYİZ

Türkiye Komünist Partisi
Merkez Komitesi'ne

Değerli Yoldaşlar,

Danimarka Komünist Partisi sizlere, partinizin 77.yıldönümünde en sıcak devrimci selamlarını gönderir.

Partimiz derin ilgiyle halkınızın mücadelesini izlerken, partinize dayanışma duygularımızı ifade etmek ister.

Kardeşçe selamlar.

Betty Frydensbjerg Carlsson
Danimarka Komünist Partisi,
Genel Başkanı



ZAFERE KADAR

Değerli Yoldaşlar,

Filipinler Komünist Partisi Merkez Komitesi olarak, Türkiye Komünist Partisi'nin 77. kuruluş yıldönümü nedeniyle Türkiye Komünist Partisi Merkez Komitesi'ne ve dolayısıyla üyelerine sıcak dayanışma duygularımızı iletiriz.

10 Eylül 1920'de Türkiyeli Marksist-Leninistler partiyi Bakü'de kurdular. Bu tarihsel olay, Bolşeviklerin devrimci mücadelesinin Büyük Ekim Devrimi'nin zaferinden esinlenmiştir.

O zamandan beri, Türkiye Komünist Partisi, Türkiye işçi sınıfına ve halkına önderlik etmekte, Amerikan emperyalizmine ve ülkedeki egemen sınıfına karşı mücadelede Türkiye işçi sınıfını Marksizm-Leninizmi geliştirmeye çalıştırmaktadır.

TKP'nin de belirttiği gibi, 77. kuruluş yıldönümü toplantısı, Türkiye'de ve dünyanın çeşitli yerlerinden kapitalizmin ekonomik ve politik krizlerinin yoğunlaştığı bir dönemde gerçekleşmektedir.

Türkiye'de gerici yönetim sistemi, emperyalizm ve siyonizm yanlısı militarist kliği ile birlikte faşist yönetimi giderek sıkıyor ve böylece Türkiye proletaryasının ve halkının devrimci mücadelesine verimli bir toprak yaratıyor.

Türkiye Komünist Partisi'ne, Türkiye halkını devrime götürmede, örgütlemede ve çalışmalarında başarılar yineleriz.

Yoldaşça,
Yaşasın TKP!

Filipinler Komünist Partisi
Merkez Komitesi



YAŞASIN DÜNYA İŞÇİLERİNİN DAYANIŞMASI

Türkiye Komünist Partisi
Merkez Komitesi'ne,

Değerli Yoldaşlar,

Guadeloupeli Komünistler Birliği ve Merkez

77 YILDIR TKP İLE

Komitemiz büyük bir zevkle, partinizin 77.yıldönümü kutlamaları için başarı dileklerini sunar.

Bugün Türkiyeli komünistler, onların uzun deneyiminin güçleri, ülkelerinin ihtiyaç duyduğu toplumsal değişim için mücadeleyi sürdürmektedirler. Partinizin binlerce militanı barbarca cinayetlere maruz kalmalarına rağmen, savaş meşalesini hep yüksekte tuttunuz.

Değerli yoldaşlar biliniz ki, evrenselleşme ve küreselleşmenin güncel durumu içerisinde, dünyamız işçileri arasında dayanışmayı güçlendirmek zorundayız. Neo-liberalizm insanlık için bir tehlikedir; proletarya enternasyonalizminin pankartını onun karşısına çıkarmamız gerekiyor.

Yaşasın Türkiye Komünist Partisi'nin 77.yıldönümü!

J.C. Lombion
Guadeloupe Komünist Partisi
Uluslararası Sekreteri



ZULÜM BİZİ YENEMEZ

77. anma toplantınıza Güney Afrika Komünist Partisi adına sıcak duygularımızı iletiriz.

Komünist Partileri olarak onlarca zulüm, mapusluk ve sürgün çekmekteyiz. Bu nedenlerle Türkiyeli yoldaşlarımızla kendimizi özellikle yakın hissediyoruz. Önümüzdeki yoğun mücadele döneminde sizlere büyük kuvvet ve kararlılık dileriz.

Bu arada bilmenizi isteriz ki, büyük ozan Nazım Hikmet'in şiirlerinin İngilizce çevirileri, ırk ayrımının yoğun olduğu yıllarda Güney Afrika'nın politik hapishanelerinde gizlice yoğun olarak dağıtıldı. Türkiyeli yoldaşlardan Nazım'ın mücadelesi bizim için büyük bir güç ve kuvvet olmuştur.

Yaşasın Türkiye Komünist Partisi!

Charles Nqakula,
Güney Afrika Komünist Partisi
Merkez Komitesi



ENTERNASYONAL BAYRAĞI DALGALANIYOR

Değerli yoldaşlar,

Irak Komünistlerinin kardeş partimizin 77.yıldönümüne tüm yürekleriyle yolladıkları selamları iletiriz. Bu, gerici ve diktatör rejime karşı, Türkiye insanının ve işçi sınıfının haklarını ve özgürlüklerini korumak, demokrasi ve sosyal ilerleme için verilen mücadelede önemli rol oynayan TKP için bir onur vesilesidir.

Olağanüstü güç koşullara rağmen tarihi boyunca enternasyonal dayanışma ilkelerini yükseklerde tuttu.

Biz bu vesileyle Türkiye'de Kürt insanının kendi kaderini tayin etme hakkı için mücadeleye olduğu kadar işçi sınıfı ve Türk insanına barış ve demokrasi mücadelesinde desteğimizi ve dayanışmamızı tekrar kanıtlama fırsatını yakaladık.

İki partimiz arasında daha ileri bağları geliştirmeyi umarız.

Irak Komünist Partisi
Merkez Komitesi



MÜCADELEYE DEVAM

Değerli yoldaşlar,

Öncelikle TKP'nin 77.kuruluş kutlama toplantısına katılma ve konuşma vermek için davetinize ve sonrada ülkenizin emekçileri ve işçi sınıfı adına yürüttüğünüz cesur ve sürekli mücadele için teşekkür ederiz.

Ne yazık ki, İrlanda'daki ve özellikle kuzeydeki güncel istemler nedeniyle katılamayacağım. Kendi deneyiminize dayanarak anlayacağınıza eminim.

Ulusal Yönetim Komitesi ve İrlanda Komünist Partisi üyeliği adına anma toplantınıza Marks, Engels ve Lenin'in ileri sürdüğü gibi işçi sınıfı enternasyonali temelinde yoldaşça en sıcak selamlarımızı göndermek isterim.

İKP, partinize yiğitliğin devam etmesini ve sürekli mücadelede bütün başarıları diler ve tüm desteğini vereceğini temin eder.

Umarız, gelecek iki parti arasında ilişkileri güçlendirir ve geliştirir.

En sıcak yoldaşça selamlarımızla.

Jimmy Stewart,
İrlanda Komünist Partisi
Genel Sekreteri



CESUR PARTİ

Değerli yoldaşlar,

İsrail Komünist Partisi olarak, cesur TKP'nin 77.kuruluş yıldönümü nedeniyle partinizin tüm üyelerine sıcak selamlarımızı yollarız.

Ülkenizde demokrasi için, sınıf savaşımının emekçi yığınları için, bağımsız ekonomik gelişme hedefi için, gençliğin, öğrencilerin, kadınların ve siyasi tutukluların haklarını savunmak için Türk hükümetinin vahşetine cesaretle karşı duran 77 yıllık mücadelenizi takdir ediyoruz.

Yıldönümüzün mücadelenizi ilerletmesini ve Türkiye'de sosyalizm düşüncesinin ilerlemesi yolunda katkıda bulunmasını dileriz.

Mohammed Nafa,
İsrail Komünist Partisi
Genel Sekreteri



YAŞASIN DAYANIŞMA

Değerli Yoldaşlar,

Türkiye Komünist Partisi'nin 77.kuruluş yıldönümü nedeniyle dayanışma ve kutlama dileklerimizi iletiriz.

Yoldaşça kutlamalar,

Italya Komünist Partisi
(Yeniden Kuruluş)



YÜREĞİMİZ BİRDİR

Değerli Yoldaşlar,

Kongre hazırlıklarımız nedeniyle TKP'nin 77.kuruluş yıldönümü toplantısına Küba'dan delegasyon gönderemediğimiz için çok üzgünüz. Ancak Londra'daki ilgili yoldaşımız bizi orada temsil edecektir.

Toplantınızın başarılı geçmesini dileriz ve kardeşçe duygularımızı TKP üyeleri ve sempatizanları ile paylaştığımızı belirtiriz.

TKP'nin mücadelesiyle dayanışma içinde olduğumuzu ve partilerimiz arasındaki ilişkiyi daha da geliştirmeyi dilediğimizi belirtiz.

Yoldaşça selamlar,

Küba Komünist Partisi
Merkez Komitesi



KAVGA KIZIŞIYOR

Değerli Yoldaşlar,

Kanada Komünist Partisi Merkez Komitesi ve bütün üyelerimiz adına, sıcak kutlama duygularımızıve iyi temennilerimizi, partinizin 77. kuruluş yıldönümü dolayısıyla kabul etmenizi dileriz.

Sovyetler Birliği ve Doğu Avrupa ülkelerindeki sosyalizmin çöküşünden bu yana, emperyalizm, ekonomik, politik ve askeri hegemonyasının bütün dünya üzerinde konsolidasyonu artırma yönünde, bu yeni avantajı değerlendirerek davranmaktadır.

Bununla beraber, birkaç yıl sonra, değişimin yeni rüzgarları esmeye başladı: Dünya kapitalizmi- sosyalizm değil- kendini kolay atlatamayacağı derin bir krizin içinde bulmuştur. Dünya işçi sınıfının çok büyük bir bölümü ve halk hareketleri yeniden yeni-liberal ekonomik siyasetlerin artışı ile hareket ediyorlar. Bu gelişen kavgada en önemli şey elbette ki, solun yeninden dirilmesi ve özellikle komünist güçlerin dünyada olmasıdır.

Partinizin 77.kuruluş yıldönümünde, Kanada Komünist Partisi olarak, partinize - liderliğine, üyelerine ve sempatizanlarına - sınıfın ekonomik ve sosyal ihtiyaçlarının zorlu mücadelesinde ve sosyalizme açılan yolda ilerlemesinde başarılar dileriz.

Miguel Figueroa
Kanada Komünist Partisi
Genel Sekreteri



BİRLİĞİMİZ SÜRECEK

Değerli Yoldaşlar,

77 YILDIR TKP İLE

TKP'nin 77.kuruluş yıldönümü nedeniyle Laos Devrimci Halk Partisi Merkez Komitesi, üyeleri ve Laos halkı adına iyi dileklerimizi TKP Merkez Komitesi'ne, üyelerine ve halkına sunarız.

LDHK ile TKP arasındaki dayanışmanın ve uzun süreli dostça işbirliğinin Türkiye ve Lao halkının yararı için güçleneceğine ve gelişeceğine inanıyoruz.

TKP'nin daha fazla başarılar elde etmesini ve Türkiye halkına zenginliği ve mutluluğu getirmesini dileriz.

Laos Devrimci Halk Partisi
Merkez Komitesi



GELECEK BİRLİKTİR

Türkiye Komünist Partisi
Merkez Komitesi'ne

Değerli Yoldaşlar,

Macaristan İşçiler Partisi adına, TKP'nin 77. kuruluş yıldönümü nedeniyle iyi dileklerimizi ve tebriklerimizi yollarız.

Macaristan komünistleri, Türkiye toplumunun demokratizm üzerine verdiği kavgayı, sağ hükümetlere karşı yükselttikleri direnişi büyük bir dikkatle izlemekte ve saygı duymaktadır. Macaristan İşçiler Partisi, mücadelenizi büyük bir sempati ile izlemekte ve tarihsel kavganızda başarılar dilemektedir.

Biz, Türkiye Komünist Partisi'nin uluslararası sol kanat hareketlerinin önemli bir üyesi olduğunu düşünüyoruz. Macaristan İşçiler Partisi olara, TKP ile aramızda olan geleneksel dostluk ilişkilerimizi geliştirmeye ve aynı zamanda bütün sol güçler arasında uluslararası işbirliğinin, dayanışmanın gelişmesi için gerekli herşeye hazırdır.

Değerli yoldaşlar, sizlere yüksek başarılar dileriz.

Macaristan İşçilerin Partisi
Merkez Komitesi



GÖREVLERİMİZ ORTAK

Değerli yoldaşlar,

Yolladığınız iki mektubu 1 Eylül'de aldığımızı bu vesileyle belgeleriz.

Bilgiye dayalı haberleşme sisteminin hızla geliştiği bir ülkede çalışma yapan bir parti olduğumuz halde kendi Web Site'miz ve E-mail adresimiz olmasına hala biraz daha yolumuz var.

Bu konudaki bilginiz bizi yakın gelecekte bunu yapmaya ittiği halde, yine de herşey insan malzemesine ve paraya bağlı.

Aynı zamanda, partinizin 77.kuruluş yıldönümüne en sıcak selamlarımızı yollarız.

Tüm dünyada ve Türkiye, Norveç'deki ortak görevlerimiz için verdiğini mücadeleye tüm iyi dileklerimizi gönderiyoruz. Şu anda Norveç komünistleri 15 Eylül'de yeni Norveç parlementosu için yapılacak seçimler için ellerinden geleni yapıyorlar.

İyi yoldaşlık ruhuyla.

Lothar Lindtner,
Norveç Komünist Partisi



SANCAK YÜKSEKLERDE

TKP'nin 77.kuruluş yıldönümü vesilesiyle Rusya Komünist Partisi Merkez Komitesi adına en içten kutlama dileklerimizi ve dayanışmamızı iletiriz.

Türkiye Komünist Partisi'nin dünyadaki komünistler ve ilericiler arasında haklı bir saygınlığı vardır. TKP'nin bu saygınlığı Türk halkının Marksist-Leninist sancağını yükseklerde taşıyan öncü kol olmasındandır. Ülkenizde sosyalizme giden zorlu yoldaki mücadelenizde her zaman yanınızdayız.

Yoldaşca sevgiler,

Alexel Prigarin
Rusya Komünist Partisi (CPSU)
Merkez Komitesi Birinci Sekreteri



SAVAŞCILARA SELAMLAR

Türkiye Komünist Partisi
Merkez Komitesi'ne,

Sosyalizm için savaşan cesur savaşcılarınıza ve Türkiye halkına, TKP'nin kuruluş yıldönümü nedeniyle toplanan bu toplantı aracılığıyla dayanışma duygularımızı yollarız.

Türkiyeli kardeşlerimi ülkemdeki halkım gibi siyah, kirli harekete karşı mücadelede beraber hissediyoruz.

Eminiz ki bizim kazanacağımız zamanlar gelecektir.

Yoldaşca selamlar,

Avenir Khanov,
Eski SBKP MK üyesi ve Rusya Devlet
Meclisleri Başkanvekili



GÖREVLERİMİZ AĞIR

Türkiye Komünist Partisi'ndeki değerli yoldaşlarımıza,

77.kuruluş yıldönümünüzde hepinizi kutlarız.

77 yıldır mücadele veriyor olmak gurur verici birşeydir. Komünistler olarak her an daha da karmaşıklaşan sorumluluklarımızla ağır görevlerimizi omuzlamaya devam ediyoruz. İlerlemenin yegane yolu mücadeleye devam etmek, baskıya karşı savaşmak ve tekrar insiyatifi ele geçirmektir.

Yaşasın TKP'nin mücadelesi!

Yaşasın Türkiye'deki siyasal tutuklulıların mücadelesi!

Kutlama toplantınıza çok önceden planlanmış bir başka aktivite yüzünden katılamadığımız için çok üzgünüz. İlişkilerimizin sürekliliğini diler, bundan sonraki toplantılarınıza katılma umuduyla.

Sudan Komünist Partisi



GELECEK AYDINLIK

Değerli Yoldaşlar,

Suriyeli komünistler adına Merkez Komitenizi ve tüm TKP üyelerini en sıcak duygularla kutlarız.

Türkiyeli komünistlerin ve ilericilerinin mücadelesi ve sosyalizm ilkelerine bağlılığını büyük bir dikkatle izliyoruz.

Türkiye'ye aydınlık sayfalar açan TKP'nin mücadelesine sonsuz başarılar diliyoruz ve enternasyonal selamlarımızı iletiyoruz.

Suriye Komünist Partisi
Merkez Komitesi



EMPERYALİZME KARŞI KAVGADAYIZ

Değerli Yoldaşlar,

Ürdün Komünist Partisi adına, Türkiye Komünist Partisi'nin 77. kuruluş yıldönümüne tebriklerimizi ve iyi dileklerimizi kabul etmenizi dileriz.

Türkiye işçi sınıfının ve ilerici güçlerin, Türk ve yabancı tekellerle mücadelesinde kesin olarak yanınızdayız. Son yıllardaki sıcak olayların gösterdiği gibi, iç mücadele yoğunlaştı. Dikkatler ve dünyasal dayanışma Türkiye işçi sınıfı ve Kürt halkı üzerine yoğunlaştı.

Bölgemizde, Türkiye-İsrail arasındaki stratejik anlaşmalar, Amerika'nın yönteminde hızlandırıcı bir etkisiyle ilerlemektedir. Arap ülkeleri üzerinde, özellikle Suriye ve Lübnan. Gelecek Kasım'da Türkiye tarafından askeri manevra yapılacak, İsrail ve Amerika tehdit edici hareket, güç olarak tüm Akdeniz ülkeleri üzerinde gezmektedir. Türkiye halkı komşusuyla iyi ilişkiler istemekte ve bu kışkırtıcı güçlerin parçası olmak istememekte, insan haklarının ve uluslararası kuralların işlemesini istemektedir.

Sizinle görüş alışverişi içinde olmayı sürdürmeyi ve gelişen olaylar hakkında görüşlerini almak isteriz, çünkü biz de aynı düşmandan etkilenen aynı gemideyiz.

Türkiye Komünist Partisi'nin tüm üyelerine tebrik dileklerimizi belirtiriz.

En iyi dileklerimizle,

Dr. Y. Zayadin,
Ürdün Komünist Partisi
Genel Sekreteri

İŞÇİNİN SESİ

Türkiye'den 1 kitap göndererek abone olunabilir.
Yazışma adresi: PO Box 513 London, N1 4AR
☆ Web site adresi: http://members.aol.com/TKPIS
E-Mail adresi 1: mesajis@aol.com
E-Mail adresi 2: sohbetis@aol.com
☆ Gönderilen yazıları yayınlayıp yayınlamama ve tersine bir istek belirtilmedikçe düzeltme, ya da kısaltma hakkı yayın kurulunundur. Hiçbir yazı geri gönderilmez.

77 YILDIR TKP İLE



☞ *Baştarafı 16.sayfada*

İsmet Paşa Caddesi'nde
Gidip gelirken gençlerimiz
Haykırıyordu
"Ya-şa-sın Ga-zi di-re-ni-şi-miz!"
Yüreğin
Avuçlarımızda yaşatacak sevgiyi

Düşman
Panzerlerle arka sokaklardaydı
Havalardan gelse de yaylım ateşleriniz
Bin yıl yaşayacak
Gazi direnişimiz.

Anadolu'ya bir ışık saçıldı Gazi'den
Umut oldu tüm işçiye, emekçiye
Telaşlandı cellatlar
Holding sahipleri
Kara gözlü yobazlar
Ve saldılar ortalığa
İki ayaklı köpeklerini
Varsın bugün burada ölelim
Yazılsın tarihe Gazi direnişimiz..."

Yazıldı.
Yazdılar
Kızıl kanlarıyla tarihe Gazi direnişini
Otuz şehit vererek yazdı emekçi Gazi
halkı
Tam üç gün üç gece barikatlarda
Burjuvazinin azgın güçlerine karşı
direndiler
Birlik olup üstlerine üstlerine yürüdüler
Acıyla öfkeyle bilendiler

Ölüm de ne ki?
"Ya defolur gidersiniz, dediler,
Kaldırırsınız bir düşman kentiymiş
gibi yaptığınız kuşatmayı
Ya da barikatlarda son kişi kalıncaya
kadar direniriz.
Ölüm de ne ki?
Biz Pir Sultan torunlarıyız;
Ölür ölür diriliriz!"

Bu kararlı direnç
Boyun eğdirdi burjuvaziye.
Ölüme meydan okuyanları
daha fazla öldürmekten korktular

Ama asıl onları
Gazi'de yanan isyan ateşi korkutmuş
Bu ateşin Anadolu'yu sarması
İşçiye emekçiye umut olması
Ezilen kitleleri ayaklandırma korkusu
sarmıştı baştan ayağa sivil ve askeri
oligarşiyi

Saygın kişileri yolladılar
Sözlü ve yazılı medyayı aracı yaptılar
direnişi kırmak için.

Kıramadılar
Gazi halkı ayaktaydı
Gazi halkı isyandaydı
Komünistler, devrimci ve demokratlar
işçi ve emekçi sınıf kardeşleriyle birlikte
isyandaydı
Barikatdaydı Gazi halkı
Üç gün üç gece ölümüne direndiler
İsteklerini kabul ettirmeden,
tek fire vermediler

Boyun eğdi burjuvazi
Boyun eğdi oligarşi
Direnişin destanını ölümün üstüne
giderek,
kızıl kanla yazdı Gazi
Bu destan birlik olmanın gücünü gösterdi

Selam olsun Gazi halkının direnişine
İsyanda düşenlere
Barikatlarda vuruşanlara selam olsun!
Selam olsun Mustafa Suphilere
Barikatlarda TKP bayrağını kaldıran
yoldaşlara,
TKPmize selam olsuuun!
Ve andımız olsun şehit düşenlere
Biz devrimci komünistler,
sosyalizmi mutlaka kurarak,
öcümüzü alacağız! ●

İŞÇİNİN SESİ

Sayı: 455, Ekim 1997

77 YILDIR TKP İLE

GAZİ DİRENİŞİ DESTANI

10 Eylül toplantısında genç yoldaşlar Umut Gazioğlu yoldaşın yazdığı bu destanı, sahnede canlandırdılar.

**12-15 Mart 1995'te Gazi Mahallesi'nde yükselen komünist-devrimci-demokrat birliği direnişine selam olsun!
Selam olsun Gazi halkına!
Selam olsun barikatlarda vuruşanlara, yaralananlara!
Mustafa Suphi inancıyla yüreklenmiş, Ölüm avuçlarında barikatlarda vuruşan TKP'lilere selam olsun!
Ve andımız olsun şehit düşenlere
Biz komünistler sosyalizmi mutlaka kuracak,
Öcümüzü alacağız!**

12 Mart akşamı kara bir taksi geçti mahalleden
karayüzlü insanlar taşıyan.
Gazi Mahallesi'nin sakinleri o akşam evlerine çekilmek üzereydi
Kimileri kapanmakta olan dükkanlarda son alışverişini yapıyor,
Kimileri kahvelerde sohbet ediyor, tartışıyordu.
Bazıları da günün yorgunluğunu şakalaşarak çıkarmaya çalışıyordu.

Gazi işçi emekçi mahallesidir;
Gazi Mahallesi işçileri, küçük esnafları
Kürt'tür, Türk'tür, Alevi ve Sünnidir.
Ama kökenleri ve inançları birarada olmalarına engel değildir.
Sevgi ve dostlukla birbirlerine sarılmış, yanyana barışık yaşamaktadırlar.

Ve günü bitirmeye hazırlanıyordu
Gazi'nin sakinleri.
Akşamın morluğunda gaspedilmiş kara
bir taksi girdi
mahallenin İsmetpaşa caddesine
Sürücüsü bagaja kilitlenmiş
Direksiyonuna kukuleteli bir it geçmiş.
Taksi son hızla caddeyi geçti boydan boya.

Takside üç karanlık yüz vardı
Birisi, kirli Yeşil MİT'ti ve devletti
İkincisi, kara yobazdı, yezitti
Üçüncüsü, sicilli katil boz itti.

Taksi tur atıp karakolun önünden çıktı
"Biziz çocuklar!" sinyalini alan polisler,
arkasından sırıtarak baktı ve kahkahalar attı.

Kirli Yeşil MİT
Kara yobaz yezit
Ve de katil boz it

Son hızla giden taksiden uzattılar kara ağızlı namluları,
Kahpece taradılar kahvelerde ve lokantalardaki insanları
Birbirine düşürmek için işçileri,
Kürtleri,
Türkleri Sünnileri, Kızılbaşları...

Kahvede Halil Dede çayını yudumlarken,
bir yandan da Pir Sultan'dan bir deyiş söylüyordu.
Son dörtlüğün son dizesinde mermilere hedef oldu
"Dönen dönsün ben dönmezem yolumdan" dedi devrildi kaldı
Dede'yi dinleyen birçok belediye işçisi ayaktaydı,
Cemevi'ne gitmek için kalkmışlardı hep
birlikte.
Gidemediler.
Biri karnından yedi kurşunu yıkıldı, bir daha kalkamadı.
Onlarcası yaralandı düştü.

Ve onlar kızılkan ellerini yaralarına bastırmış yerlerde inlerken,
On adım ötedeki Karakol'da
polislerin kahkahaları duyuluyordu.

Kara takside üç karanlık yüz vardı
Birisi, kirli Yeşil MİT'ti ve devletti
İkincisi, kara yobazdı, yezitti
Üçüncüsü, sicilli katil boz itti...

Çeteleşmiş devlet, faşist ve şeriatçı sürüsü,
kana boyadı 12 Mart akşamını
Gazi'de...
Okmeydanı'ndan H. Şahin haykırdı:

"Kara bir haber var İstanbul'dan;
"Gazi Mahallesi'nde Cemevi'nde,
"Dört kahvehanede bir pastahanede
"Kara eller otomatik tüfekle
"Taramışlar insanları, kurşunlamışlar.
"Cemevi'nin bekçisi Dede'yi de vurmuşlar...

"Şeyh Bedreddin'in isyanı,
"Bu haber duyulur da durmak olur mu?
"İstanbulu'un dört bir yanından
"Gazi'ye aktı canlar
"Yaşlı gözlerle
"Yüreklerinde nefretle.
"Amaçları yüreğindeki kini kusmaktı
"Sorumlulardan hesap sormaktı..."

Gece kapkaranlık ölümlerle inmişti
Gazi'nin üzerine
"Haber duyulur da hiç durmak olur mu" dostlar?

Birden meydanlarda ateşler yandı
Birden sokaklardan meşaleler yükseldi.
Bir anda karanlık gece aydınlandı.
Cemevi'nden bir ışık patlamıştı;
Komünistlerin,
devrimci güçler ve demokratların
ortak kararlarıyla tutuşturulmuş
birliktelik ateşi saçıyordu bu ışığı.
Hünkar'ın buyruğu değil miydi bu?
"Bir olalım, iri olalım, diri olalım"
dememiş miydi?
İşte yanıyordu birlik ateşi.

Bu ateşle Gazi Halkı ayaklandı
Yüreği yanık insanlarımız,
Hakları yenen, horlanan sömürülen
Alevi, Sünni inançlı Türk'ü Kürt'ü
tüm Gazi halkı sınıf kardeşliğinde elele sokaklara indi.
Barikatlar kuruldu Cemevi'nin çevresinde
Sokak başları tutuldu faşizme geçit verilmeyecekti,
Burjuvazi topuyla tüfeği ve tankıyla üzerlerine gelse de.
Ölümüne direniş vardı, geri çekilmek yoktu.

"Haber duyulur da hiç durmak olur mu" dostlar?
Okmeydanı'ndan, Alibeyköy'den,
Kağıthane'den, Küçükköy'den
duyanlar
"Öfkelerini önlerine dökerek,
insanlık düşmanı şeriatçı ve faşist
yuvaları yakıp yıkarak,
Gazi Mahallesi'ne akmaya başladılar."

Bu ne müthiş ayaklanmaydı!
Burjuvaziyi iliğine kadar korku sardı
Boş durur mu?
Bu korkuyla
Polisi, askeri ve tankıyla topuyla
Gazi Mahallesini sardı.

O gece ve ertesi gece Bedrettin yiğitlerinin
Pir Sultan Abdal yiğitlerinin torunları
"Mübalağa cenge durdular" direndiler,
Direndikçe bilendiler.

Mustafa Suphi ve Onbeşler'in
devrim ateşini yüreklerinde taşıyan
Yirmi TKP'li yoldaş
İkinci gece cenk ateşinin çevresinde,
Gazi direnişini ortaklaşa şiirleştirdi:

"Bin yıllık ateş burada yanıyordu
Aramızda Pir Sultanlar
Şeyh Bedrettinler.
Yürekler tek yumruktu
O gece Gazi'de
Özgürlük ateşi yanıyordu.
Gözümüz ateşteydi
Bir gözümüz panzerde
Yüreklerde öfke yüreklerde kin.

(Devamı 15.sayfada)